

ב"ה

תשורה

משמחת הנישואין של

נתנאל יוסף ופרלי

אצ"ע

יום ראשון כ"א אלול, ה'תשפ"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **נתנאל יוסף שיחי'** עם ב"ג הכלה המהוללה מרת **פרלי תחי'**. התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרנו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בשמחה העיקרית ד"שמחת עולם על ראשם" בהתגלותו המיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

התשורה המוגשת לפניכם מחולקת לכמה מדורים:
המדור הראשון הוא **דבר המלך** - בו מובאים ג' קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

הא' משיחת ח"י אלול השי"ת בו מסביר הרבי שלמרות שרבי הוא באין ערוך אלינו הרי הוא יודע את מצבינו ונותן לנו להתחבר ולהתקשר אליו.

הב' והג' משיחת ש"פ עקב וראה תנש"א בהן מסביר הרבי שהחשבון צדק שצריך להיות בזמנינו ובפרט לאור כל הנפלאות שרואים הוא - מדוע משיח עדיין לא בא? וביחד עם זה וודאות גמורה שהנה היום ממש רואים כבר את הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

המדור השני הוא **שער המשפחה** בו הובאו תמונות של אבי החתן בהיותו בחור ב770 מקבל מהרבי דולרים לצדקה כטנקיסט.

ומכתב מהרבי לדוד רבא של החתן הרב יעקב שיחי' אדרעי בקשר לאמירת סליחות כל חודש אלול.

המדור השלישי הוא **לחלוחית חסידית** - בו מובאים סיפורים ורעיונות מהתוועדויותיו של החסיד ר' אברמקע שיחי' קוזלינר, הן לפי נושאים והן לפי מעגל השנה.

הדברים נכתבו ע"י א' השומעים (ללא אחריות כלל) וזכות הרבים תלוי בו.

נחתום בברכה שיהיה בטוב הנראה והנגלה לחתן ולכלה באופן מיוחד ולכל עם ישראל כולו בכלל, והעיקר שנזכה כבר ללכת משמחת נישואין זו, "יום חתונתו", "ל"יום שמחת לבו" - בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן, שלימות הנישואין דהקב"ה וכנסת ישראל, בהתגלותו המלאה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הורי הכלה
הרב צבי הירש ורחל קסלר
באר שבע

הורי החתן
הרב שלום מנחם ושגית אדרעי
כפר חב"ד

כ"א אלול תשפ"ה אור יהודה, אה"ק ת"ו

דבר המלך

אתה קשור לרבי

משיחת ח"י אלול הסי"ת

להיות קשור לשלשלת

ובענין זה יש נתינת-כח מיוחדת בח"י אלול – יום הולדת מורנו הבעש"ט ואדמו"ר הזקן:

רבותינו נשיאינו לדורותיהם הם ממלאי מקומם של הבעש"ט ואדמו"ר הזקן, ובמילא, כל אלה שמקושרים אל הרבי [גם אלה שנתקשרו אל הרבי לאחר שיהיה שלהם נסתלק ולא היו יכולים להשאיר בלי רבי], ה"ה מקושרים להבעש"ט ואדמו"ר הזקן, כיון שהרבי הוא ממלא מקומם.

ולכן, ח"י אלול – יום הולדתם שבו נעשית הגברת כחותיהם של הבעש"ט ואדמו"ר הזקן – הוא זמן מסוגל לחיזוק ההתקשרות אל הרבי, ממלא מקומם של הבעש"ט ואדמו"ר הזקן.

זה גבוה ממני

אמנם, היצה"ר הנקרא "דער קלוגינקער" יכול לבוא בלבוש של ענוה, ולטעון: ח"י אלול, יום הולדת מורנו הבעש"ט, עמוד האור ועמוד האש – מהי השייכות שלך לח"י אלול?!

בשלמא "א' עולם" שער איד" – גם כשנכנס ליחידות ומבקש עצה וכו', אינו יודע מעלת הרביים, מהו רבי, ולאידך, מחזיק הוא גם מעצמו... ואף שיודע שהרבי הוא בדרגא שלמעלה ממנו, אין זה עילוי שבאין-ערוך, וגם הוא – חושב לעצמו – אם רק יתייגע [שהרי ראש טוב יש לו, וכשיישן טוב ויקום עם ראש צלול, וייתייגע קצת], הרי "יגעת ומצאת", כך, שיוכל להגיע לדרגתו של הרבי... וכמפורש בחז"ל – טוען הוא – ש"כל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב", והוא, שיש לו ראש טוב, על אחת כמה וכמה!...

אבל הוא בתור חסיד, ובפרט חסיד חב"ד, שיודע מהו רבי, ולאידך, יודע שפלות עצמו בעשותו חשבון הנפש אדעתא דנפשי, שהרי חסידים אינם אוהבים לרמות את עצמם...

– [וכידוע הסיפור שתלמידי המגיד שאלו אצל המגיד אודות ענין מסויים מנא לי', והשיב, ששמע זאת מאליהו הנביא, ותשובה זו סיפקה את כולם, מלבד את אדמו"ר הזקן, שאמר שרוצה הוכחה... ואמר המגיד: "דאָס קען נאָר אַ ליטוואַק"... (= זה רק ליטאי יכול לעשות) –]

שואל את עצמו: איזו שייכות יש לי לח"י אלול, שאוכל "לקחת" מיום זה הוספה בתורה ויראת שמים ע"י חיזוק ההתקשרות!?

ומוסיף לטעון: בנוגע להבעש"ט – מובא במאמר חסידות ש"נשמת הבעש"ט ירדה לעוה"ז להעיר את כלל ישראל משינתם שהם בבחי' התעלפות .. סגולה לזה שילחשו לו באזנו שמו ואז יקיץ מההתעלפות .. לחש באזניהם את שמם שנק' ישראל כו'".

– סיפור כזה אירע אצל הרבי, שאמר שילחשו את שמו, שמו של הרבי, באזני' של אשה שהתעלפה, ועי"ז התעוררה מעלפונה. ולכאורה, מה נוגע ושייך לאותה אשה שמו של רבי בברוקלין שלא ראתה אותו מעולם?! אלא משום שנשמתו של הרבי היא צינור החיות דכלל ישראל. –

וכיון שנשמת הבעש"ט היא צינור החיות דכלל ישראל – יש לו שייכות אל הבעש"ט;

אבל אדמו"ר הזקן – טוען הוא – להיותו נשמה חדשה, דלא כשאר כל הנשמות שבזמננו שכבר היו בגלגול בעוה"ז (כדאיתא בכתבי האריז"ל), הרי, מצד גודל ההפלאה של נשמה חדשה, איזה שייכות יש לו (ובפרט בידעו שפלותו) לאדמו"ר הזקן!?

הרבי יקבל אותך

והמענה לזה – שלאחרי כל החשבונות הנ"ל אודות גודל מעלת הרביים ושפלות מעמדו ומצבו, אין לו להתייאש ח"ו – כיון שנמצאים בחודש אלול, חודש הרחמים:

ידוע הביאור בענינו של חודש אלול "ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם".

בהיכל המלך – ישנם הגבלות, ש"אין נכנסים כי אם ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה"; אבל כשהמלך יוצא לשדה – יכול כל אחד, גם הוא במעמדו ומצבו, להיות "מחותן".

ובנוגע לעניננו:

גם מי שנמצא ב"שדה", שאינו מקום ישוב, אלא מקום דצמיחת עשב, מאכל בהמה, שמורה על נפש הבהמית, ועד ל"עשו גו' איש שדה" – הרי, בחודש אלול בא הרבי אליו בהיותו בשדה, ולא זו בלבד שהרבי אינו כועס (ברוגז) על הטירחא שהטריחוהו לבוא

למקום ירוד כזה, אלא אדרבה, מקבלו בסבר פנים יפות ומראה לו פנים שוחקות, מתוך שמחה שממתיקה דינים (כידוע הסיפור עם אדמו"ר הזקן בהמאסר).

כשהרבי בא לשדה רשאין כל מי שרוצה להקביל פניו, וכולם עומדים מוכנים להקביל פניו, ולא צריכים אפילו להדחף... כיון שהרבי עצמו מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומשפיע לכולם.

צריכים רק לא להיות טפש, ולצעוק "אבא הצילני"... לא תובעים גדולות ונפלאות, אלא צעקה אחת פנימית: "אבא אבא הצילני, אבא אבא רחמני"...

ואז בודאי יתקיים הכתוב "אני לדודי ועלי תשוקתו", "אין תשוקתו של הקב"ה אלא על ישראל", היינו, שכל תשוקתו של הקב"ה היא אך ורק להשפיע טוב לישראל, ובפרט הטוב העיקרי דגאולה השלימה, שבקרוב יוליכנו הרבי לקראת משיח, אמן.

החשבון צדק בזמננו - למה משיח לא בא

משיחת ש"פ עקב תנש"א

ומזה ישנו גם לימוד בנוגע לחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

ליהודי יש כח לעורר את עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) ה' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", כאשר בנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), והקב"ה אומר שע"ז "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו",

ונמצאים כבר (קרוב לסיום) שתי שבתות אחרי ט"ו באב, שע"י שמירת שתי שבתות כהלכתן מבטיחה התורה ש"מיד נגאלים",

ונוסף לזה הרי זו שבת מברכים חודש אלול, החודש שבו הקב"ה נמצא כ"מלך בשדה", "ואז רשאין (ויכולים) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ושל כו"כ ציבורים (עשירות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום זמן זה) את הכחות הגדולים ביותר ויש לו גם את הזכות והאחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?...!

כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו", ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעושה: כיון שכבר נפעלו כל הענינים – כיצד יתכן, שמשיח צדקנו עדיין לא בא?!...!

הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

(האמור לעיל - הכוונה היא להדפסת התניא בכתב ברייל שהודפס באותם ימים כך שגם לסגי נהור מגיע האור של תורת החסידות שמהווה הכנה וטעימה מהגאולה. הערת המו"ל).

הנפלאות בזמננו

משיחת ש"פ ראה תנש"א

נוסף על כללות הענין ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", ובפרט לאחר ש"כלו כל הקיצין", וסיימו כל עניני העבודה (כמדובר כמ"פ), נמצאים בשנה מיוחדת שהר"ת שלה "הי' תהי' שנת נפלאות אראנו", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",

– וכבר ראו בפועל כו"כ "נפלאות" הן בנוגע לגאולת הפרט והן בנוגע לגאולת הכלל, כולל ובמיוחד בנוגע לאחינו בנ"י שבמדינה ההיא, שרבים מהם יצאו מן המצר אל המרחב, הן כפשוטו, והן (ובעיקר) בנוגע להאפשרות לחיות חיים יהודיים ע"פ התורה ומצוותי, ועד שבימים האחרונים ממש (ובאופן דפעולה נמשכת גם בימים אלה) התקיים הכינוס של שלוחי חב"ד (מכו"כ מדינות) במדינה ההיא – שבה נמצאת העיר והערים ליובאוויטש, ליאדי, ליאזנא, רוסטוב ופטרבורג, שבהם חיו ופעלו נשיאי חב"ד במשך כו"כ דורות – נתכנסו השלוחים של נשיא חב"ד בדורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בעיר הבירה של מדינה ההיא (מאסקווא), על מנת להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת התורה והפצת המעיינות (דתורת חסידות חב"ד) חוצה, שעי"ז אתי מר דא מלכא משיחא –

רוצים לראות

ובשנה זו עצמה – עומדים כבר בר"ח אלול, חודש החשבון של כל השנה, אשר, הסך-הכל דהחשבון הוא: "עד מתי!..."

היתכן שבסיומם של י"א חדשים דשנת "נפלאות אראנו", משיח צדקנו עדיין לא בא!?...

ובסגנון דפרשת השבוע – "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", כל עניני ברכות, ולכל לראש הברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה – שלא מספיק ששומעים (ומבינים) ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", אלא צריכים לראותו בעיני בשר, ולא רק "אראנו" בלשון עתיד, אלא "ראה", בלשון הווה, ובלשון ציווי!

הראשי תיבות של אלול

ובנוגע לפועל:

יש לפרסם ולעורר בכל מקום ומקום ע"ד העבודה המיוחדת דחודש אלול המרומזת

בחמשת הראשי-תיבות דתורה תפלה גמ"ח תשובה וגאולה (כנ"ל ס"ה), ובהדגשה מיוחדת בנוגע לר"ת החמישי, ענין הגאולה, כפי שחודרת בכל עניני העבודה, עי"ז שחזורים ונעשים ברוחה של הגאולה (כולל ובמיוחד ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה וביהמ"ק), מתוך צפי' וודאות גמורה שתיכף ומיד ממש רואים בעיני בשר ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

ברכת הגאולה - היום ממש

ובפשטות:

להכריז ולפרסם בכל מקום – בדברים היוצאים מן הלב – שהקב"ה אומר (ע"י עבדיו הנביאים) לכאן"א מישראל "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", ועד שהיום ממש רואים בעיני בשר ברכת הגאולה האמיתית והשלימה.

שער המשפחה

אבי החתן הרב שלום אדרעי מקבל מהרבי דולרים לחלוקה לקהל כטנקיסט בסיום
התועדות ליל ערב ר"ה תשמ"ח, כ"ח אלול תשמ"ז.

אדרעי-לוד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

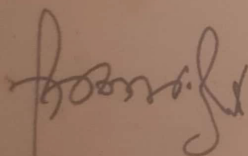
ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשפ"ה
ברוקלין, נ.י.

האברך יעקב שי

שלום וברכה!

הפ"נ שלו נחקבל.

ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע לו ברכתי,
ברכה כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומחוקה
בגשמיות וברוחניות.

בברכה לה"ת ביראת ימים

נ.ב.

מובן שנכון במאד שמתפלל בנוסח חב"ד -
שע"פ מסורת חסידים, בירר רבנו הזקן את הנוסח
שלו מששים סידורים, ומבואר במ"א, אשר אין
להחליפו, כי יש לשנות מנוסח אשכנז למספר (מחם)
ומנוסח ספרד-לנוסח אר"י שהוא נוסח חב"ד,
אבל לא להיפך. אבל ואין הנ"ל שייך למנהג-מעמדה
לסליחות כל חדש אלול, ~~עצמו~~ שימשך בזה. וק"ל.

פיענוח המכתב:

ב"ה ימי הסליחות, תשי"ט
ברוקלין נ.י.

האברך יעקב שיחי'

שלום וברכה!

הפ"נ שלו נתקבל.

ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל
לטובה ולברכה, הנני בזה להביע לו ברכתי, ברכת כתיבה
וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה לת"ת ביראת שמים חתי"ק

נ.ב. מובן שנכון במאד שמתפלל בנוסח חב"ד - שע"פ
מסורת חסידים, בירר רבינו הזקן את הנוסח שלו מששים
סידורים, ומבואר במ"א, אשר אין להחליפו, כי יש לשנות
מנוסח אשכנז לספרד (סתם) ומנוסח ספרד - לנוסח אר"י
שהוא נוסח חב"ד.

אבל לא להיפך. ואין הנ"ל שייך למנהגו - עמידה לסליחות
כל חודש אלול, שימשיך בזה. וק"ל.

לחלוחית חסידיית

"נהניתי במאד מההתוועדות במסיבת אוהבים נאמנים וידידים,
אשר כל התוועדות מביאה תועלת רבה בחיזוק פנימי ברוחניות
ובאהבה וקירוב הדעת, אשר איש את רעהו יעזרו בכל מה
דאפשר בגשמיות כאחים על פי התורה להיות כל איש ואיש
נוגע לו עניני חברו כעניני עצמו ממש, לקחת חבל בשמחתו של
חבירו בהרגש פנימי ולהשתתף בהפכו ח"ו לעודדו ולחזקו, אשר
זה כל תוכן עניני התוועדות אנ"ש מאז ומקדם קדמתה לעורר
את הלבבות בעבודת ה' באהבה ויראה, אשר התחלתה של אהבה
והכלי שלה היא אהבת ישראל בכלל ואהבת אחים במשפחת
אנ"ש בפרט, ואהבה זו מביאה קירוב הדעות בהחלטות טובות
בקביעות שיעורי לימוד בדא"ח"

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ חלק ד' עמ' רלה - בתרגום ללה"ק)

לפניכם סיפורים ווארטים מהתוועדיותיו של החסיד ר' אברמקע קוזלינר.

חלק מעניינה של התוועדות הוא לקבל את ה'מעבר' ללימוד, את ה'חוש' לדעת מה הנכון, שיהי' יותר חיות בעבודת ה', בהתקשרות לרבי.

ומטבע הדברים מובן שהתוועדות היא דבר חי ואין לה שום תחליף מלבדה בעצמה, אך במוגש לפניכם ניסיון לשתף כמה שאפשר במה שנאמר בהתוועדות בתקווה שהקורא יקח את הדברים אל ליבו וכן יוכל לחיות ולהפנים את הדברים.

וזאת למודעי שלמרות הניסיון לדייק את הסיפורים והאימרות שגיאות מי יבין ויתכנו אי אלו טעויות מפני אופן תפיסת הדברים ע"י השומע וכיו"ב.

בכדי להקל על הקורא חילקנו את הסיפורים לפי נושאים ולפי מעגל השנה.

נ.ב. במהלך הדברים מובאים הרבה סיפורים ששמע ר' אברהם מאביו - בעל המסירות נפש וכו' ר' מוטל' קוזלינר ע"ה וכן מסכו חז"ק (ר' חיים זלמן קוזלינר).

התוועדות חסידי

החסיד ר' מענדל פוטרפס בהתוועדות חסידית בישיבה בכפ"ח

הנשמה מבינה

פעם בהתוועדות אמר בחור לר' מענדל שאינו מבין את השפה שמדבר בהתוועדות (אידיש) אז ר' מענדל ענה לו: הנשמה מבינה.

וכשביקש הבחור שידבר ברוסית, אמר לו ר' מענדל: הנשמה אינה מבינה רוסית....

חסיד אמריקאי ורוסי

הרבי אמר פעם לר' אברהם העכט ע"ה על ההבדל בין חסיד מרוסיה לחסיד מאמריקה: חסיד אמריקאי הוא כמו גפרור נדלק מהר אבל נכבה מהר. חסיד רוסי הוא כמו אבן צור החלמיש שתמיד קיים האש בפוטנציאל גם אם תשים אותה בתוך מים. אבל כדי שהאבן תידלק היא צריכה להשתפשף, כדי להדליק את האש אצלך צריך לשבת להתוועדות עם חסיד שני.

(אצל תמימים יש את 2 המעלות כי הם גם בוערים חזק וגם יודעים לשבת ביחד).

בהתוועדות קונים

ר' בערקע חן חזר מהתוועדות של ר' זלמן משה, וחייל עצר אותו ברכבת ושאל אותו: מאיפה הגעת? אז ר' בערקע ענה 'הגעת מקניות', ור' בערקע לא היה שייך לא לומר אמת אפילו בכזה מצב, אלא שר' בערקע באמת התכוון שיש קניות במרקט, ויש שבהתוועדות קונים דברים לחיים.

להביא משקה

שמעתי מר' מאיר איטקין:

היה נכד של הצ"צ שהיה פשוט לפי ערכו וראו שהצמח צדק מקרב אותו באופן מיוחד, ובאחת הפעמים שאלו את הצ"צ מדוע כל כך מקרבו? וענה הצ"צ: שבהתוועדות חסידית שנגמר המשקה הוא היחיד שמתגייס ללכת לחלולקה (רחוב ששם היו מוכרים משקה באמצע הלילה) וממילא מקרבו.

מי לא נשפט

ר' מאיר איטקין בהתוועדות

פעם ראו את ר' מאיר איטקין בערב יום כיפור יושב ליד הבית שלו באיסטערן פארקווי ושותה כמות לחיים. שאלו אותו מה הסיבה וענה שמקובל ששיכור לא שופטים, וממילא ככה לא יתפסו אותו ביום הדין.

מה החזיק

שמעתי מר' מאיר איטקין שכשהיה מצור של הגרמנים על לנינגרד היה הוראה מהצבא הרוסי שכל חייל ישתה 40 מיליגרם של וודקה, בפקודה, וכן עשו החיילים. וזה מה ששמר עליהם ונתן להם את הכוח לחיות ולנצח, שאם לא כן היו קופאים מקור, וד"ל.

ור' מאיר אמר שכך גם אצל החסידים שה40 מיליגרם של הספירט (96) זה מה שהחזיק אותם ברוסיה.

לעורר את האלוקית

היה חסיד שהיה מדבר לעצמו ואומר:

עסן, טרינקען, אָבער נאָך דעם, שוויג (=תאכל תשתה אבל אחרי זה תשתוק) והיה מתכוון ל'בהמה' שבו, וזה חלק מהעניין אגב שמביאים פארבייסען בהתוועדות חסידית שהנפש הבהמית תירגע ואז יהיה אפשר לעורר את הנפש האלוקית בלי הפרעות.

להתחיל לזוז

שהחלה הרכבת קיטור, היו מגיעים המונים לחזות בפלא, ולפני שהייתה יוצאת הייתה נותנת שריקות - פייפ, ואז יוצאת, ולפעמים מרוב צפירות הרכבת היה נאכל הרבה קיטור ולא הצליחה לצאת, אז אמרו אצל חסידים שצריך שיהיה את הפייפ - ההתעוררות, אבל בסוף צריך שהרכבת תתחיל לזוז, תתחיל לנסוע.

מה עושים

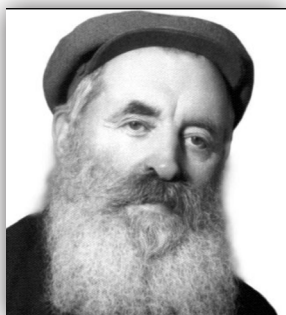
פעם שאלו את ר' פרץ מוצ'קין מה עושים שלפעמים בהתוועדות מרגישים התעוררות אבל אחרי כמה ימים היא פגה ושוב יש קשיים בעבודת ה', אז מה צריך לעשות? ר' פרץ ענה: יש לשבת ולהתוועד שוב.

לכתת רגליים להתוועדות

פעם אבי התוועד בבית של משפחה עשירה בשכונה, והאבא נתן 1000 דולר עבור ההתוועדות, והיה בחור ממשפחה דלת אמצעים שרצה לשמוע את אבי אבל לא ידע באיזה בית הוא מתוועד אז דפק בכל השדרה בית בית עד שמצא את הבית הנכון, ואז אבי אמר שהבחור שכיתת רגליו למצוא איפה ההתוועדות, יקר לי יותר ממני שמביא לי תרומה על זה שאני מתוועד.

ששליח של הרבי, חסיד, מגיע להתוועד, צריך שיהיה נוגע הן לכתת רגליים עבור ההתוועדות, והן בפועל שנמצאים בהתוועדות.

החסיד ר' חיים זלמן קוזלינר ע"ה

לא לעשות עניין

שמעתי מסבי חז"ק: "ואלוקי מסכה לא תעשו לכם" - מסכה מלשון ניסוך המים, צריך לשבת ולהגיד לחיים בהתוועדות חסידית, אבל לא לעשות עניין מהשתיה, לא לעשות מזה אלוקים.

חוש ריח

אבא היה אומר שיש מעלה בכלב שיש לו חוש ריח מפותח, ומזה אנחנו צריכים ללמוד שצריך לדעת להריח... להריח את הנבילה (הנפש הבהמית) וזה נעשה על ידי שיושבים עוד הפעם ועוד הפעם בהתוועדות וכך מקנים לעצמנו את חוש הריח החסידי, מה זה אימרה של חסיד ומה של מתנגד, מה זה עניין של הרבי ומה סתם תאוות שלי.

"מאין באת"

ר' איצ'ע חורגין (שהיה בשנות הכ"פס המבדיל ב770) היה נוהג בהתוועדויות לקחת משקה ולמרוח על עצמו על הפנים, על הידיים וכו' וזאת למרות שלא היה אז הרבה משקה ואף עלה יקר. פעם שאלוהו למה עושה זאת, ובפרט שמבזבז משקה...

וענה כך: היה אחד שעבד בביוב של העיר ולא היה נעים לו לספר זאת לאשתו, ואמר לה שהוא עובד בחנות פרחים, ומכיוון שחשש שהיא תריח את הג'ורה, היה קונה כל יום מי שושנים ומפזר על עצמו אחרי העבודה וכך אשתו הייתה מריחה אותו כשהגיע הביתה ואכן האמינה שהוא עובד בחנות פרחים. אני יושב ב770 בהתוועדות, וכשאחזור הביתה אשתי תשאל מאיפה הגעתי? ואומר: מהתוועדות, והיא תסתכל ותשאל: ככה נראה אחד שחזר מההתוועדות? אז אני "עושה בטוח" שלפחות יהיה נראה שהגעתי מהתוועדות...

לכתוב סיפור

אבא אמר שלכתוב סיפור שנאמר בהתוועדות זה כמו לכתוב ניגון ששמעת במילים ואז זה נראה כך : אייאיאי יאי יאי אייאי.

כי התוועדות זה לא רק הסיפור אלא איך לחיות אותו, ולכן הכתיבה לא תצליח באמת להעביר את מה שצריך להעביר.

ברכה מחסידים

ר' גרשון מענדל אמר לאבא שר' זעליג כצמן כל התוועדות ביקש מחסידים שיברכו אותו שיזכה לצאת מרוסיה.

התוועדויות דווקא בחב"ד

התוועדות זה בבחינת "נפתולי אלוקים נפתלתי" מלשון חיבור וכדברי המשנה "התופל כלי חרס" כלומר שעניינה של התוועדות זה שנשב, נתאחד ונתחבר אחד לשני.

קירוב היום גם מחוץ לחב"ד עושים, מבצע תפילין גם לקחו מחב"ד, אז מה נשאר שמאפיין דווקא את חב"ד? התוועדות חסידית. את זה יש רק בחב"ד, שיושבים שתי חסידים ויכולים להגיד מילה חריפה אחד לשני והכל רק מתוך אהבה. במקום אחר היו נפגעים ממילה כזו או אחרת ולא מדברים יותר, בחב"ד יודעים שזה מתוך אהבה אמיתית אחד לשני.

כמו שמואל

פעם אחת אבי התוועד בישיבת תורת אמת ופירסמו לפני זה בעיר שהולך להתוועד החסיד בעל המסירות נפש מוטל' קוזלינר, והוא מאוד לא אהב שפירסמו כך, ולפועל

הגיעו הרבה פולישער'ס להתוועדות, ואז אמר כך:

אחרי שתפסו את אגג והעבירו אותו לידי שמואל הנביא חשב אגג לעצמו שמצבו טוב שהרי שמואל צדיק ולא יעשה לו משהו, ואז אומר הנביא ששמואל טיפל בו בלי רחמים כדי שלא יחשבו שבגלל צדקותו הוא ריחם עליו.

ומכאן אמר שלא הגיע לעשות הצגה ולהראות גדלות, אלא ידבר איתם בצורה הכי גלויה שיש.

לא לבייש

הייתה התוועדות עם ר' פרץ מוצקין במונטריאול בבית של א' מאנ"ש והיו שחששו שהאוכל שהוגש לא מספיק מהודר וכשהוגש המאכל לא נגעו בו, משראה כך ר' פרץ לקח בעצמו צלחת ומילא לעצמו מהאוכל ואף ביקש עוד באופן שבעלת הבית תשמע, ואחרי זה התבטא שעדיף לשבת ב"גיהנום" על אוכל פחות מהודר ולא לבייש בת ישראל.

התיקון - להתוועד

ר' פישל שניאורסון היה קרוב משפחה של הרבי נ"ע והיה פרופסור ברוסטוב, וברגע של התעוררות ניגש לרבי באמצע התוועדות וביקש: "רבי גיט מיר אַ תיקון" [רבי תן לי תיקון] מיד נדחפו כולם על השולחנות כדי להתקרב ולשמוע מה הרבי יענה, והרבי ענה: "וואו עס וועט זיין אַ חסידישע פאַרבריינגען, דאָרטן וועסטו זיין" ("בכל מקום שתהיה התוועדות חסידית שם תהיה").

הרבי לא אמר לו ללמוד תורה, הרבי לא אמר לו להתפלל ב'עבודה' הרבי אמר לו לשבת בהתוועדות חסידית.

ואת הסיפור הזה לא קראתי בעיתונים, שמעתי את זה מאבי ששמע מחסיד שקפץ על השולחן כדי לשמוע את התשובה של הרבי הרש"ב בשעתו.

להיות במצב

ראיתי מכתב של הרבי באגרות קודש שחסידיים שאלו בכפ"ים שלא היה שידור עדיין בארץ מההתוועדות של הרבי שבמקום שיחכו עד שיגיע הטייפ, יקליטו את הרבי מראש מדבר אודות י"ט כסלו וישלחו את ההקלטה לארץ הקודש, ואז ישמיעו אותה בהתוועדות בכפ"ח.

והרבי ענה שאי אפשר לבקש דברי התעוררות "על פי הזמנה" והיום מביא התעוררות מיוחדת ואז אפשר לדבר.

כלומר הרבי אומר אם אתה רוצה משהו מוכן תלמד שיחה שלי אבל אם אתה רוצה לדעת מה אני אומר כעת, עכשיו מה צריך, צריך להיות במצב נפשי שהיום והמצב מביא כדי להגיד את זה.

(ראה אג"ק חי"ט עמ' צה')

התקשרות לרבי

ירוסשתינו

היה שגור בפיו של אבי: "ומה יפה ירוסשינו", מל' רוסלנד (רוסיה).
כלומר: הזכות שזכינו למסור את הנפש בשביל העניינים של הרבי ברוסיה.

עבדא בהפקירא

שז"ר ביחידות אצל הרבי מלך המשיח שליט"א

שמעתי מר' ישראל גורדון ע"ה שבתש"ח
הרבי הרי"צ שאל את שז"ר בהתוועדות "וואס
מאכטיר?" (מה קורה) ושז"ר ענה באנחה
"עבדא בהפקירא און ניחא ליה" בד"כ יש
המספרים שאמר שעבדא בהפקירא ולא ניחא
ליה אבל אני שמעתי מר' ישראל שאמר וניחא
ליה.

קשר בין רבי לחסיד

בבאתי לגני י"א הרבי מספר סיפורים על אהבת ישראל של הרביי, ועל הרבי האמצעי
מספר את הסיפור שהראה את ידו לאותו אברך ואמר לו שכל זה מהחטאים שלך וכו'
ולכאורה במבט ראשון מה האהבת ישראל כאן? אם הווארט כאן הוא לא לעשות חטא,
כי זה מצער את הרבי - הבנתי, אבל למה זה מראה על גודל האהבת ישראל? אלא
שכל הווארט כאן הוא אחר לגמרי, שהרבי רוצה להראות איזה קשר עצמי ועמוק יש
בין הרבי לחסיד, שלרבי אכפת מכל דבר שקורה איתך, וכל כך קשור איתך עד שזה
משפיע עליו בגשמיות.

וגם אם הסיפור הוא על הרבי האמצעי, מובן שכך הקשר הוא אצל כל הרביי ועד
לרבי שלנו, שלרבי אכפת ונוגע כל דבר שקורה איתך, וממילא ההנהגה צריכה להיות
בהתאם.

חושב עליך

שהייתי בשליחות בפלורידה הגיע יהודי והביא לי 1000 דולר ואמר שאתן את זה להתוועדות חסידית, לא הבנתי מפני מה הגיע והביא לי כזה סכום אבל לא שאלתי וכך עשיתי.

אחרי זה שמעתי ממנו כך: אביו עבר אצל הרבי בחלוקת דולרים והרבי שאל: מה שלום בנך? נראה שאני חושב עליו יותר ממה שהוא חושב עלי.

והאבא נבהל מה פתאום הרבי שואל מה שלום בנו והתקשר אליו לשאול בשלומו והבן דבר ראשון הוציא כסף שיעשו התוועדות.

ויש להתבונן בדברי הרבי והאמת שכך זה אצל כל חסיד שהרבי חושב עליו יותר ממה שהוא חושב על הרבי, ועדיין אנחנו צריכים לשאול את עצמינו כמה אנחנו חושבים על הרבי.

(ר' י.ל. בשם א.)

להתקור

ר' זלמן ג'פי (יפה) שיש את התמונה בחלוקת דולרים שביקש מהרבי להצטלם איתו יחד, והיה לו הרבה קירובים מהרבי. פעם אחת כתב לרבי אחרי שהיה כאן בחגים וחזר לביתו במנצ'סטר שהוא מרגיש מקורר פיזית, והרבי ענה לו במכתב שזה הגעת מכאן היה צריך לחמם אותך ומי שחוזר מ770 חוזר עם מלא חיות וחום רוחני ופיזי ונשמע לא הגיוני שיש קשר או שסיבת הקירור היא בגלל שחזר מ770. מכתב באנגלית, מיוחד מאוד.

(ראה תשורה הורביץ' - בורנשטיין תשע"ו - עמ' 48).

וזכרתם

היה אחד מהשיבה של אבי בנחל'ה שהיו מלמדים אותו א'-ב' וכו' ויום למחרת לא היה זוכר כלום למרות שהיה לו ראש טוב.

הגיעו חסידים נוספים ומוכשרים וניסו ללמד אותו ולא עזר, הוא לא זכר דבר. אבי החליט לצלם אותו ולשלוח את תמונתו לרבי ואמר שזה שהרבי יסתכל עליו יתן לו כוחות, ובאמת מאז החל לזכור את מה שלומד, ואף נהיה רב גדול.

לעשות מופת

שמעתי מר' זלמן גורארי' (ג'מי) שפעם ביקש מהרבי מופת על איזה עניין (לא פירט איזה) ואמר שהרבי ענה כך: "מאכן א מופת זייער א שווערע זאך" והאריך בתיבת "זייער"

(=לעשות מופת זה דבר מאוד קשה).

לפי ההשגות שלי

היה תקופה שהרבי היה נוקב בהתוועדות כמה כסף לתרום והרבי ראה שלא מבצעים כך לפועל, אז הפסיק לנקוב בסכום, ואז היו חסידים שהבינו שהרבי אומר לך כמה לתרום זה ברכה שתרוויח פי כמה וכמה, ורצו שהרבי כן יגיד להם סכום ור' זלמן גורארי' העביר את הבקשה לרבי, והרבי ענה לו כך: תאמר לאברכים, שהשגות שלי וההשגות שלהם זה אחרת לגמרי.

(כלומר שההשגות של הרבי כמה החסיד יכול לתת הוא באין ערוך למה שהחסיד משער).

רצינות

לפעמים שאבי היה מגיע לרבי דיבר מאחרי שחרית עד מנחה עם הרב חודקוב בביתו, והיה יוצא מהשיחה הזאת כשפניו רציניות במיוחד.

שאלנו אותו מדוע, אז אבא אמר שאתה יושב לשיחה שכל מה שאתה אומר עלול להגיע

אחר כך לרבי וכל מה שהרב חודקוב אומר יכול להיות ששמע את זה מהרבי, ממילא כל מילה בשיחה היא רצינית ומדויקת.

חלום מהרבי

שמעתי בחורים מתוועדים ב770 ולקחו החלטה לחלום על הרבי. איני יודע מה הפשט בזה אולי הכוונה היא שצריך לחשוב ביום כדי לחלום בלילה. פעם אחת ר' זלמן גורארי אמר לרבי שחלם על הרבי, אז הרבי שאל אותו האם זה היה אחרי ארוחה דשינה ("פאסטע") או אחרי קריאת שמע שעל המיטה כמו שצריך. אצל חסידים היה מקובל שאם חולמים על הרבי עושים התוועדות.

מה הרבי אומר

אם הרבי אומר משהו והיה לנו תאווה ועשינו אחרת אז נעשה תשובה אבל הכי מסוכן זה שחסיד מתחיל לפרש בדברי הרבי הפוך ממה שהרבי אומר ומנסה ר"ל לעקם את הדברים.

שיהיה בריא

שר' יענקל דער שווארצער (לבקבקר) נהיה חולה אז אשתו כתבה על כך לרבי וקיבלה מכתב מהרבי לברכה ובפועל הוא היה עדיין מחוסר הכרה והמצב בגלוי לא השתפר, אז היא ישבה וקראה כל יום את המכתב של הרבי ליד מיטתו עד שהמצב השתפר ב"ה והוא חזר לאיתנו.

שלימות הארץ

אבי הוציא מכתב לשלוחים בענייני שלימות הארץ ודיבר על זה שזה חלק מהפעולות של הרבי כמלך המשיח וגם פעל על כל מיני בכירים בממשל בנושא זה והוציא ספר בנושא בשם "נחלת עולם לעם עולם" ושלה אותו לאנשים שרצה שהספר יגיע אליהם.

למי הוא שייד

היה חסיד מחסידות אחרת שביקש מאבי שיבקש ממנו אצל הרבי שיהיו לו ילדים ואבי אכן הזכיר את שמו בדו"חות שהיה כותב לרבי ואחרי מספר חודשים באמת נולד לו ילד, ואז אבי אמר לו: אני מקווה שהילד לא ממזר, והוא נחרד מה הפשט בדברים, ואז אבי הסביר לו שיש כאלה שהולכים לכמה צדיקים ואז כביכול לא יודעים מכוח מי הברכה, אבל כאן אתה יודע שהוא נולד בברכה של הרבי אז ממילא שלא יהיה ממזר ושידע למי הוא שייד!

קונה עולמו

היה אדמו"ר פולני שטבל בנהר שהיה קפוא מאוד וכשרגליו דרכו על הקרח בדרך לנהר היו נדבקות והיה מתקלף עור ויורד דם, ואחד החסידים שם לב לזה ופרס את המעיל שלו באזור כדי שהרבי לא ילך על הקרח ואחרי זה ראה הצלחה למעלה מהטבע בעסקיו ואז חסידים אמרו "יש קונה עולמו בשעה אחת" שהחסיד הבין שזה שהיה אכפת לו מהרבי גרם להצלחתו.

שהרבי יפעל עלי

הרבי סיפר בהתוועדות כמה פעמים (לדוגמא בשבת פ' בא ל"ו) על חייל שהתבונן בזה שהוא נאמן לצאר ונפל והתעלף מרוב פחד.

החסיד ר' מוטל' קוזלינר מגיש פ"נ לרבי

חסיד צריך לחשוב מה זה הרבי בשבילו עד שזה יפעל בו בכזו רמה. אי לא ראיתי את הרבי... אז דבר ראשון יש כאן את הנקודה שהתבוננות ברבי כדבר מוחשי בזה שהרבי חי תפעל עלי, ודבר שני לכן באמת נדרש ציור פני הרב וללמוד את המאמרים של הרבי כדי שבאמת אני יתחבר לרבי ברמה כזאת.

אבל צריך לדעת שזה 'ס'ריאזנע' (רצינות ברוסית) ואבי היה מתוועד על כך שאצל חסיד צריך שיהיה ס'ריאזנע!

היה אחד שאמר "ניטא קיין וועלט" "ניטא קיין וועלט" (=אין עולם), ואז שנתקע בקיר אמר אה אז כנראה שיש... אז לא על כזו סוג רצינות מדברים אלא רצינות אמיתית... שבאמת הרבי יפעל עלי.

אבי היה ב-160 חקירות ק.ג.ב. ומסר את הנפש למען הרבי הריי"צ, למרות שהרבי הריי"צ יצא מרוסיה מתי שנולד וממילא יצא שמעולם לא ראה את הרבי הריי"צ, אבא מסר את נפשו באמת בשביל רבי שמעולם לא ראה אבל היה מחובר אליו ברמ"ח ושס"ה. אנחנו חסידים של הרבי, אתם חסידים של הרבי גם אם לא ראיתם אותו.

מקום חי

צריך להבין ש770 זה דבר חי, 770 זה לא כתובת בדפי זהב, 770 זה מקום שהרבי משפיע חיות!

אחד מהחסידים של הרבי נ"ע אמר שהרבי זה הראש של ליובאוויטש ותומכי תמימים זה הלב של ליובאוויטש!

איפה שהרבי נמצא

שר' זלמן משה נסע לארץ פגש אותו ר' חיים שאול ברוק (שהיה אז משפיע בישיבת אחי תמימים ראשל"צ) ואמר לו: ר' זלמן משה "מאך דא ארץ ישראל".

היינו: ידוע הסיפור שהצ"צ אמר לחסיד שרצה לעלות לארץ ישראל שיעשה איפה שהוא נמצא, בחו"ל, ארץ ישראל.

אבל לכאורה כשנמצאים בארץ - לא שייך העניין הזה, אלא שהעומק בדברי ר' חיים שאול היה שאיפה שהרבי נמצא זה בשבילנו ארץ ישראל, וממילא אם כרגע אתה לא נמצא ליד הרבי, אז הפיתרון היחיד הוא שאתה צריך לחיות כאילו אתה נמצא עכשיו ליד הרבי, לעשות מה שהרבי תובע ממך - "מאך דא ארץ ישראל" גם אם אתה גיאוגרפית בארץ ישראל...

בכלל חסידים היו מתמידים בנסיעה לרבי כדי לא להתבלבל ולהיות מכוונים לנקודה.

לרצות לנסוע

בשנת תשמ"ב הרבי הורה שלא יגיעו אליו לי"א ניסן.

ר' אברהם (בומי) פרידלנד שיחי' תכנן לנסוע לרבי לי"א ניסן ואחרי זה להיות פסח אצל משפחתו בקנדה, וכשהרבי אמר את הדברים הלך בביתו הלך חזור ולא ידע מה לעשות ושאל את אבי מה צריך לעשות. אבי אמר לו שישאל את ר' מענדל, וביקש מר' יוסק'ה פרידמן שיסיע את ר' אברהם לכפ"ח, ור' יוסק'ה הסיע את ר' אברהם לר' מענדל מבלי לשאול שאלות. וכשהגיע לר' מענדל ושאלו מה לדעתו הוא צריך לעשות, אמר לו ר' מענדל שיסע לר' זלמן בוטמן וישאל אותו מה היה בפריז.

הוא נסע לר' זלמן ואמר לו את דברי ר' מענדל ור' זלמן סיפר לו כך: שהיה התועודות של הרבי בצרפת והרבי אמר אחרי לחיים שבנוגע לנסיעה לרבי לא שואלים (האם לבוא או לא) ואם מקבלים תשובה שלילית - לא מצייתים. ומכך הבין ר' אברהם שאם הוא באמת רוצה אז שיסע והרבי יקבל אותו.

ואכן ר' אברהם הגיע לרבי וכשאמר את ה'שהחיינו' מול הרבי - הרבי ענה אמן.

(סיפרו שגם ר' זלמן יפה לא הגיע אז ואחרי זה הרבנית שאלה אותו: מדוע לא הגיע

לי"א ניסן? ואמר שהרי הייתה הוראה שלא להגיע, אז אמרה לו הרבנית: אליך לא התכוונו).

כלומר שלמרות הסדר הרגיל, מי שירצה באמת לנסוע - יוכל.

אבל צריך מישהו כמו ר' אברהם שמוכן לנסוע לחסיד אחר כדי לשמוע אימרה, ובכלל שבאמת יהיה את הרצון האמיתי והאישי.

הרבי משלם

בשנות הלמ"דים היו בחורים שהגיעו משיבת תומכי תמימים של אבי בנחלת הר חב"ד לרבי והיה להם בעייה בשהייה בארצות הברית והרבי בעצמו שילם מכספו בשביל שיהיה להם ניירות ושיהיו חוקיים כאן.

הרי לרבי היה בן

אבי זה ר' מוטל' וסבי היה חז"ק (חיים זלמן קוזלינר) ולאביו, סבא רבה שלי קראו ברוך יוסל' והוא היה חסיד של הרבי מהר"ש ואחרי זה הרש"ב. אז ר' ברוך יוסל' שהיה גר בדיסנא כתב פ"נ, בזמן נשיאותו של הרבי הריי"צ וביקש מבנו חז"ק שיקרא את זה על ציונו של הרבי נ"ע, ולפועל חז"ק הביא את הפ"נ לרבי - הריי"צ, וכשהרבי קיבל את הפ"נ הרבי בכה ואמר לחז"ק: והרי אבא השאיר בן...

כותבים לרבי

ששמעתי שיש בלגן בטחוני בארץ הלכתי ב770 לר' איצ'ה שפרינגר (שהיה אחראי בוועד לענייני שלימות הארץ) ואמרתי לו: המצב בארץ נורא, היית יכול לחשוב אולי יעשה מחאה וכיו"ב אבל לפועל כשאיצ'ה שמע שהמצב בארץ קשה, אמר לי: צריך לכתוב על זה מיד לרבי. ונעמד חגר גרטל והלך ליטול ידיים וכו'.

ר' איצ'ה הבהיר אצלי מה ההנחה של חסיד שיש מצב לא כדבעי, כותבים - פונים לרבי.

רצינות

זוכים גם היום לקבל תשובות מהרבי, אפילו גויים, אבל צריך שיהיה רצינות, שיהיה דרך ארץ.

לך למקווה, לפחות חצי שעה לפני אל תאכל, שב ותחשוב על הרבי.

שמעתי מחסיד שהיה בצרפת שהרבי היה בפרוץ הרבי היה שם כל יום גארטל מהבוקר שמא יגיע מכתב מהרבי הקודם...

אי איך היום הרבי ישלח לי מכתב? וזו דרגא גבוהה... אבל באמת צריך לעמוד בתנועה שאני בכל רגע נתון מוכן להתקשר לרבי ולקבל את כל מה שהרבי יאמר, לעמוד בהתקשרות וברצינות!

בשביל הרבי

אחרי ה' טבת ר' זלמן גורארי' (ג'ימי) אמר לבחורים שספרים שיש לו בבית ואין אותם בספרייה שיקחו לספרייה, וזה לא היה שלא היה מחובר לספרים, אלא שהיה מוכן לוותר עליהם בשביל הרבי.

כאן לא חסר

בל"ח שר' זלמן גורארי' שמע מה שקרה הלך לבנק (בשמיני עצרת) והוציא מזוודה מלאה במזומנים והגיע למזכירות ואמר שיביאו את הרופאים הכי טובים שיש ושידעו שכאן לא חסר ממון ותמיד יהיה עוד.

הנני

שמעתי מר' מענדל פוטרפס:

שהתחלף המשטר ברוסיה הגיע אחד הבכירים החדשים בצבא ואמר שמהיום ישנו את הסדר במפקד: עד אז כשהיו מתפקדים היה צריך להגיד 'יא' (אני) עכשיו יותר אין 'יא' יש 'דא' (כן).

אצל חסיד יכול להיות מצב שעושה מה שהרבי רוצה אבל יש את ה'יא' אבל באמת חסיד של הרבי צריך להיות בטל לגמרי שאין אני אלא רק מה שהרבי רוצה - 'דא'.

הרבי מבקש

הרבי דיבר על מבצעים וכו' אבל יש 2 דברים שלי ידוע שהרבי ביקש שיפעלו: שהספרים יצאו מרוסיה, ושידפיסו את האגרות קודש.

שהרבי יגיה את הלקו"ש זה רצון של חסידים, אבל להדפיס את האגרות זה הגיע מהרבי, וממילא זה דבר יקר אצל חסיד, ולכן צריך להיות יקר אצלינו כרך חדש שיוצא באגרות קודש וכמובן ללמוד בזה.

נשאר עז

שמעתי מחסידים שהיה חסיד של הרבי מהר"ש ששמע שיחידות משנה את כל המציאות ונכנס עם עז ליחידות, וכשיצא ראה את העז שלא השתנתה ואמרו על כך חסידים שמי שנכנס עז יוצא עז.

כוח הנוער

במכתב לי' שבט תשי"א, המכתב הראשון שהרבי מוציא כרבי בגילוי הרבי כותב דבר מבהיל, שלא שמים לב אליו מספיק, שצריך לומר לנוער שעל מי הרבי סמך? על הנוער שהם יפעלו וישלימו את מה שצריך...

לא הגדולים, לא זקני אנ"ש, דווקא הנוער!

וממילא מובן שכשבחור יושב ולומד הוא צריך לדעת שיש לרבי נחת! בעבודה שלו הוא משלים את מה שהרבי רוצה ממנו!

לעילא מן כל ברכתא

אצל חסידי אדמו"ר הזקן היו אומרים "לעלא מן כל ברכתא" שהרי ידוע שר' ברוך מז'בוז' היה קפדן והיו לו השגות על אדמו"ר הזקן ולכן אמרו החסידים שהרבי, אדמו"ר הזקן הוא למעלה מכל ברכתא...

ועד"ז אצלנו צריך להיות השמחה והרחבות מזה שזכינו להיוולד בדור השביעי דור של הרבי מלך המשיח שליט"א וזו מעלה שזכינו ואנחנו יותר אפילו מכל מהדורות שלפני.

לראות את האלטר רבי

שמעתי מאבי שר' מענדל אמר לו שהוא ראה את האלטר רבי, וכשאבי שאל אותו מה הפשט? (הרי זה לא מסתדר מצד השנים וכו') אז ר' מענדל ענה שהוא ראה את ר' פרץ חן שהוא כילד ראה את אדמו"ר הזקן (וראה אגב ראה גם את כל שאר הרביים עד אדמו"ר הריי"צ, 6 דורות!).

והיה חקוק אצלו המחזה שראה את אדמו"ר הזקן בחדרו הק' ועמד רגל אחת על הקרקע ורגל אחת על הכסא והסתכל לכיוון השעון, וממילא מכיוון שר' מענדל ראה את ר' פרץ והוא סיפר לו את התיאור הנ"ל הרי זה כאילו ראה - שהרי ראה את מי שראה, ור' מענדל היה מסובב את הדיבור עם ר' פרץ כדי לשמוע ממנו את התיאור

שוב, ואז שאבי שמע את העניין מר' מענדל אמר לר' מענדל שיספר לו גם שהרי ראה את מי שראה, ורצה לשמוע מר' מענדל שוב ושוב.

ואבי הסביר שיש לקרוא בספר תיאור אבל כששומעים ממישהו זה עניין של חיות וממילא אתה מקבל מהחיות של מה שהוא ראה.

הרכבת של הרבי

בשנות הצ"דיק היה התוועדות ברוסיא ור' ניסן אמר שמי שרוצה לצאת מרוסיא שיעשו כמין רכבת עם הכיסאות ושישב בה, ור' ניסן התיישב, והיו שהשתתפו ברכבת והיו שלעגו לרעיון וראו את זה כבדיחה. ובפועל, מי שהיה עם ר' ניסן ברכבת הכיסאות שעשו בהתוועדות - זכה לצאת מרוסיא, ומי שלא - היה לו יותר קשיים עד שיצא...

המסר הוא שצריך לעלות על הרכבת של מה שהרבי דורש מאיתנו ורק ככה אפשר באמת "להגיע לרבי".

לא לערב את השכל

בסיפור של המרגלים שמשה ביקש מהם לתור את הארץ, כתוב שיהושע הלך להתפלל על קברי אבות, ולכאורה הרבי מבקש ממך לעשות משהו, מה אתה פתאום נוסע למירון... קברי אבות וכו'? הרי זה שינוי מהוראת משה רבינו!

אלא שהמרגלים היו נשיאי ישראל שמשה בחר בהם וחכמים גדולים, וכדי שהוא לא יפול בחוכמה שלהם היה צריך ללכת להתפלל... את זה שמעתי מר' זלמן גוראריה אחרי ג' תמוז בקשר לחוכמולגים שהגיעו עם כל מיני פשטל'אך בקשר לעניין של משיח.

לא לשנות מהשליחות

בקשר לעניין שלא לשנות מהשליחות: כשהרב מענטליק הגיע בשליחות הרבי לארה"ק עם השלוחי קודש בתשל"ו היה כל הזמן חגור בגארטל כי הוא בשליחות של הרבי, והייתה אז הוראה מהרבי לבקר בכותל ובמערות המכפילה, ובאוטובוס כשנסעו בדרך מירושלים לחברון עצרו בקבר רחל, כי זה "על הדרך" והנהג הציע לרדת, וכולם ירדו להתפלל והרב מענטליק נשאר באוטובוס, כששאלו אותו מדוע נשאר, אמר: כי אני בשליחות של הרבי, ועל זה לא הייתה הוראה! לכאורה מה יכול להיות כל כך גרוע להתפלל בציון של רחל אימנו, אבל הרב מענטליק היה בביטול מוחלט למשלח ולא שייך לעשות מה שרוצים.

היפך הטבע, עבודה

שאלו את הרבי רי"צ על הסיפור עם ר' יוסף מבשינקוביץ' התלמיד חכם שהסכים להיות עגלון כי הרבי הורה לו וכו' מה גודל ההפלאה בזה עד שהרבי האמצעי הוציא בשבילו קונטרס (פוקח עיוורים) הרי אם הרבי היה אומר לר' ב. שם טוב כזה דבר גם היה מיד הולך ועושה, ומהי הגדלות? אז הרבי ענה שר' יוסף היה גאון עצום והיה יכול לערב את שכלו בזה ובכל זאת ציית להוראה שקיבל - וזוהי ההפלאה.

הרבי רי"צ אמר פעם לר' יענקל' זורוביץ' ער שגם זה שיש לך לב טוב כלפי אנשים צריך לבוא ע"י 'עבודה' כי בחסידות הכל צריך לבוא ע"י 'עבודה'.

הרמב"ם מעיד שהרבי משיח

הרבה לפני שיצאו בגילוי עם העניין של הרבי מלך המשיח ר' זושא פרטיון היה הולך בכ' טבת לטבריה עם בחורים ואומר קדיש, שאלו אותו: מה לך ולרמב"ם? ואמר: הרמב"ם מעיד שהרבי "הוא הוא" משיח, וראוי שאלך לומר קדיש ביארציט שלו.

הרבי מלך

היה סיפור עם ר' בנציון שם טוב בתש"ל שהציע רעיון שילמדו בישיבות על מצוות 'מינוי מלך' בדרך מצוותיך ואז שהרבי יתגלה כמלך המשיח יהיו מוכנים, וכתבו על הרעיון לרבי והרבי ענה בקשר לזה שאין הזמ"ג כלל וכלל לזה ושיבטלו את הרעיון וכו' ובמקום שר' בנצ'ע יבהל הוא הלך בשמחה ואמר למי שמסביבו: הרבי אומר שזה שהוא מלך זה עניין אמיתי אלא שהרבי אומר שעדיין לא הגיע הזמן לפרסם, ומזה עצמו מובן זה שיש זמן שיגיע שאז הדבר כן יהיה אפשרי, ואין שמחה יותר גדולה מזו.

(נוסח המענה בדיוק למע"ק ל"ב-ל"ג עמ' 138)

מבית

היה אחד מבית הרב שהצר לרבי הרי"צ וחז"ק אמר לרבי מדוע אינו עושה 'סדר' בדברים, והרבי התבטא שיש עניין אצל מלכי בית דוד שיש אצלם צרות מבית.

לבחורים אין שאלות

אני זוכר שר' יואל כאהן התוועד אחרי ג' תמוז שהמבוגרים יש להם שאלות האם הרבי יבוא לפני אליהו הנביא או אחרי, אבל לבחורים אין שאלות, הבחורים הולכים על אמונה פשוטה בדברים של הרבי, וזהו.

האור שלא כבה

כבחורים ראינו את הרבי בתפילות, והיה שראינו את האור בחדר של הרבי בחדר כל הזמן דולק... הייתי מביא חבר'ה ל770 ואומר להם הנה תראו את האור של הרבי שלא כבה.

שמעתי מתלמידים של ר' אברהם מאיור שהיה מתוועד עם פולישער'ס היה אומר להם

כך: אם אתם מחפשים לבוא לחב"ד אז לא צריך שתבואו, הקהילה כבר מספיק גדולה, אבל אם אתם מחפשים את האמת, שהיא נמצאת בחסידות, אז תדעו שאצל הרבי תמיד מואר.

מבצעים בכל מחיר

בדור השביעי לא שייך שתמים יעבור יום שישי בלי שיצא ל'מבצעים', ואם אין לך על מי לעשות אז תחשוב איך כן תעשה, תעשה עם עצמך אבל אין כזה דבר לא לעשות.

בקשר לעניין של לעשות מבצעים עם עצמו אספר לכם סיפור:

הרבי ריי"צ תבע מאח של ר' זלמן גורארי, ר' הירשל' גורארי' שיחזור חסידות ברבים, והיה גר בעיר שלא היה כל כך למי לחזור ואמר את זה לרבי שאין לו למי לחזור, אז הרבי ענה לו שזה לא פוטר אותו, ושיקח בקבוק וישים על הבקבוק כובע ויניח אותו ממולו ויחזור מול הבקבוק.

להביא מתנה

הזמר בוב דילן מקבל מהרבי מלך המשיח שליט"א קובץ כ"ב שבט

יש זמר אמריקאי יהודי בשם בוב דילן וחבר שלי בשם מאיר ראדס שיכנע אותו לבוא לרבי לחלוקת דולרים באזור חודש ניסן, ואז חשב לעצמו בוב אני מגיע לרבי כל כך גדול צריך להביא לו מתנה, מה אני יביא

לרבי? ואז עלה בדעתו רעיון להביא כלב מחמד לרבי כשבמחשבתו היה שאת זה ודאי הרבי יאהב, וליתר ביטחון שאל את מאיר, וכששאל את מאיר - ענה לו: בוב, לרבי יש מספיק כלבים.

להביא לרבי כתבים

לאבי היה חביבות לאסוף כתבים של רבותינו נשיאנו ולהביא לרבי, ויש הרבה סיפורים עליו בקשר לזה, ואגב את הפרט הזה כתבו גם על מצבתו.

שמעתי שפעם ביחידות מישהו הביא לרבי ביכל', והרבי שאל אותו: זה מר' מוטל'?

מיינע

בשנות הכפ"ים אבי פגש באיזה בית ברוסיה חסיד וראה שיש לו בבית ביכל'אך של ס"ו והרבה כתבים של מאמרים מהרביים ורצה לקחת ממנו אותם בשביל להביא לרבי, וכשביקש ממנו ענה לו היהודי: מהכתבים שיש לי ממאמרים של הרבי האמצעי והרבי הצ"צ אני מוכן להביא לך, אבל מהרבי (הרש"ב) - הנחות שיש לי על ס"ו איני מוכן להביא בשום אופן כי את זה אני בעצמי שמעתי מהרבי וממילא ההנחות האלה יקרות לי "דאס איז מיינע" (=זה שלי).

ואז לפתע שאל את אבי "לרבי היה ילד מחונן מה איתו היום?" ואז אבי היה בהלם משאלתו שהרי מדובר בכ"פים כבר אחרי המהפכה, אחרי תר"פ אחרי תש"י ויש כבר רבי שביעי... והוא לא ידע מכל זה... הוא רק זוכר את הרבי הריי"צ כילד ושואל מה איתו. אבי התפעל מאוד והלך אחרי זה לר' מענדל וסיפר לו את המעשה שהיה, וכשר' מענדל שמע את הדברים אמר לו בבהילות: הוא ממש כמו קופסת שימורים סגורה שלא נגעו בה כל מהווי הזמן, אתה חייב לחזור אליו ולקבל ממנו עוד כתבים! וכך אכן אבי עשה, וההוא באמת הביא לו עוד.

שנים אחרי אבי היה מתוועד על התשובה שהיהודי ענה לו על הס"ו ש"דאס איז מיינע" ושאנחנו צריכים לשאול את עצמנו האם גם אצלינו יש משהו שלנו שאנחנו לא מוכנים לשחרר וזה שלנו בקשר שלנו עם הרבי.

אפשר לשבת וללמוד תורה אבל זה לא מספיק.

צריך שהתורה שאני לומד תהיה שלי.

אצל המתנגדים יש גדלות, אצל הפולישער התפעלות, ואצל חב"ד צריך שיהיה "מיינע".

לא רק ללמוד תורה אלא שמה שלמדתי יגע בי ויהיה חלק ממני.

אבי לפעמים לא יכל לאכול ולא הצליח לישון בלילה כי פשוט כאב לו שהרבי מדבר על שלימות הארץ ומיהו יהודי ודברים לא קורים.

כי אצל אבא זה היה "מיינע" - הכאב של הרבי נגע לו.

ואני כן רוצה

שמעתי מר' מענדל מרוזוב ע"ה:

פעם ר' חוניע מרוזוב התלונן לרבי הריי"צ על זה שהעבודה יותר מידי מכבידה עליו, אז הרבי הסתכל עליו וענה לו: ואני כן רוצה? והתחיל לבכות ביחד עם ר' חוניע.

שהמאמר יפעל עלי

פעם ר' חוניע נכנס ליחידות לרבי (ואיני יודע האם הכוונה לרבי נ"ע או לרבי הריי"צ) והרבי החל לחזור ביחידות מאמר בפני ר' חוניע ובדרך הטבע ר' חוניע יכל לרשום את זה אחרי זה כי היה לו זיכרון נפלא והיה מניח מאמרים של הרבי ואעפ"כ כשהרבי התחיל להגיד את המאמר הוא התעלף באמצע החדר, וחשוב בעצמך: הוא היה מזכיר של הרבי, ויכול להיות ש8 שעות ביום היה אצל הרבי בחדר, הלך וחזר, אבל כשהרבי אמר לו מאמר הוא נפל והתעלף.

צריכים לתת

ר' ניסן שאל את ר' מיכאל טייטלבוים בתחילת ההקמה של ישיבת אוהלי תורה: איך המוסד מתקיים? אז ר' מיכאל ענה שהרבי נותן כסף כל חודש להחזקת המוסד, וכשר' ניסן שמע זאת נזף בו ואמר: מהרבי לא לוקחים, לרבי נותנים! ומאז לא לקח ר' מיכאל אף פרוטה מהרבי.

ציור פני הרב

פעם הסבא חז"ק היה בחקירה וראה שהולך ונהיה יותר מסובך ואמר לעצמו שחייב לצייר פני הרב כדי להתמודד מול הקליפה, וניסה לצייר פני הרב שוב ושוב ולא הצליח, בסוף החליט שלא מתפעל מזה שהקליפה מונעת ממנו מלצייר את פני רבו, ומעצם התוקף הזה הרגיש שקיבל כוח להתגבר ולא להתפעל מדברי הפקיד.

להיות רבי

פעם אחת אמרו לר' מענדל בחקירות שמאשימים אותו בכך שהוא רוצה להיות רבי, ואמר לעצמו שכל עניין שאמרו לו צריך למצוא את זה אצלו בדקות בעבודת ה' (שהרי מכל דבר שרואים או שומעים צריך ללמוד הוראה) וכשהאשימו האשמה כזאת חמורה, לא הבין מה המסר כאן.

ואז אחרי מחשבה חשב שאולי שכשהרבי יצא מרוסיא הכווין אנשים בעניינים שנגעו על הפרק, ולכאורה מה אתה מביע דיעה הרי אתה לא רבי וכו' וחשב (שהגם שעשה את זה בתכלית הביטול כי היה צריך) שאולי זה היה בדקות העניין של "רוצה להיות הרבי"...

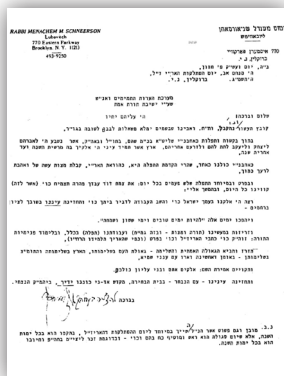
רבי

שאבא היה אומר בהתוועדות "דער רבי זאגט" היה חובש את כובעו, כי להזכיר אימרה מהרבי זה עניין רציני.

זה הכנה?

פעם אחד בחור רצה לנסוע לרבי ואמר שהכנה שלו זה לחתוך את הפיאות ואבא אמר לו: זה ההכנה שלך? לחתוך פיאות זה לא הכנה לנסיעה לרבי.

המכתב שקיבלה המערכת
עם ההוספה בכתי"ק של הרבי

הערות התמימים

בתשמ"ג הוצאתי קובץ הערות ל"א ניסן בישיבת תורת אמת והרבי שלח מכתב והוסיף "להצלחה בעבודת הקודש" אחרי זה ראיתי שנים אחרי שהתפרסם מכתב שהרבי כותב בקשר למתנות שהביאו לו בקשר ל"א ניסן ומארץ הקודש הגיע רק מתורת אמת, והתרגשתי מאוד, ראינו עד כמה הרבי העריך את זה.

נשיא

ר' מענדל מרוזוב סיפר שפעם אחת הרבי הרי"צ ביקש מר' מיכאל דבורקין לקרוא לרוגוצ'ובי כי ברצונו לדבר עמו, ופגש את הרגוצ'ובי בדיוק שחזר מהבית כנסת ובא להיכנס לביתו לאכול ארוחת בוקר כי כך היה הסדר אצלו וכששמע את קריאתו בא כבר ללכת עימו אבל אישתו רצתה שיאכל קודם, ואז הרגוצ'ובי אמר לה: "אז דער נשיא רופט" שהנשיא מצווה צריך על פי הלכה לבוא מיד.

אז התבטאו רבי או גדול ולא היה השפראך "נשיא", וזה שהרוגוצ'ובי התבטא כך הראה שידע היטב מי בעל הבית ואת ביטולו לרבי.

נמושות

באחד השנים ר' נתן גוראריה היה בשליחות בבופאלו ורצה להגיע לרבי לחודש תשרי לפחות לשבת בראשית, ולא הסתדר, וגם בשבת נח לא בא, ובסוף בשבת לך לך הגיע.

ואז הרבי אמר בהתוועדות שיש את הנמושות שהגיעו בקשר עם חודש החגים רק עכשיו...

ומכאן שבליובאוויטש תשרי נמשך עד שבת לך לך.

אהה

לפני שהתחיל החלוקת דולרים של יום ראשון הרבי חילק בלמ"ד דולרים לטנקיסטים בסוף התוועדות שיחלקו לקהל. והיו פעמים שהרבי שאל את העוברים "דו ביסט א טנקיסט?" וזה היה רגע מבהיל והיה צריך לענות... ופעם אחת אחד שתרם למוסדות של חב"ד החליט שיעבור בחלוקה, והרבי שאל אותו והתחיל להסביר שאומנם לא טנקיסט בפועל אבל תומך וכו' והרבי עשה 'אהה' כאילו לא שמע ושוב ניסה ההוא לענות והרבי אמר 'אהה' כאילו לא שומע... עד שההוא פשוט הלך הלאה בלי לקבל.

ואז היה עניין אצל התמימים באותה שנה, שמישהו היה אומר משהו לא לעניין היו אומרים לו 'אהה' כמו שהרבי עשה לאותו אחד... אתה טנקיסט או לא...

(ר' י.ל. בשם א.)

מה העניין שלך

ידוע שבשנים הראשונות הורגש שהרבי הוא האבא של הבחורים, והיה בחור שהיה מקורב לליובאוויטש שהרבי אמר לו ביחידות ש"מתי שתרצה תוכל להיכנס אלי".

ואותו בחור נכנס לרבי ליחידות וסיפר לרבי על שחקן מפורסם באותה תקופה שהיה מוכר בכל ארצות הברית ושמו של השחקן היה פול ניומן והבחור אמר שהוא כל היום חושב אודות השחקן הזה ונוסע ליד הבית שלו כמו סטוקר כדי לחכות לפגוש אותו שיוצא מהבית וכו' ואינו יודע איך לצאת מזה, והרבי ענה לו כך: פול ניומן איז אקטיוור (שחקן, והרבי אמר זאת במבטא רוסי) אבל עליך להתעסק בדברי ימי ישראל, ללמוד את ההיסטוריה של עם ישראל.

את המעשה שמעתי מהבחור עצמו שנכנס ליחידות.

חסידים בריאים

בתשנ"ג-ד שדובר הרבה על מצב הבריאות ר' מענדל התוועד עם אבא, ואבא אמר

שכדי שהרבי יהיה בריא הרבי רוצה חסידים בריאים, ושיהיה אצל החסידים בריאות
זה יוסיף אצל הרבי.

אהבת ישראל

בשביל מה הכל

ר' יונה פולטאווער היה אחראי בתקופה מסויימת על כמה ישיבות של תומכי תמימים ברוסיה, ואבי כבחור בן 17 פעם אחת שאל אותו: למה שווה כל השליחה של המלמדים בכזו מסירות נפש? הרי בסוף עולים עליהם ואוסרים אותם ויכול להיות גם היפך החיים ר"ל אז למה להיכנס לכל זה בשביל כמה ילדים... אז ר' יונה הרהר בעניין, וענה לאבי: כדי שאם יש ילד אחד בכל רוסיה שירצה ללמוד א'-ב' של יהדות ידע שיש מקום שפתוח ושיש לו איפה לעשות את זה!

אנחנו גם יכולים לענות כזו תשובה, אבל בשביל ר' יונה להגיד כזו תשובה זה באמת היה מסירות נפש כי הוא לוקח אחריות גדולה מאוד ובכל זאת היה מוכן כי אכפת לו מעוד ילד שידע יהדות ובשבילו היה שווה הכל!

עבור מה המסירות נפש

רב חב"די הגיע לרבי הריי"צ ושאל בשביל מה כל המסירות נפש הרי בסוף תופסים חסידים ומגיעים לכלל סכנה, והרבי ענה: יהודי יורד לעולם הזה 70 או 80 שנה לעשות טובה ליהודי ואי אפשר לדעת בשביל מה הנשמה ירדה.

מעניין לציין שאותו רב אכן הלך בשליחות הרבי ונאסר לשנים רבות.

פעולה על הזולת

יש איזה 'גדול' שאמר לבחורים בישיבה שלו שמכיוון שאתם בגדר גדולים אז אסור לכם להתעסק עם הזולת, כי זה ביטול תורה.

אבל מי שבחב"ד, כל חסיד בר דעת יודע שהרבי מחנך אותנו בדיוק להיפך - אם אתה "גדול" יש לך עוד יותר יש מחוייבות לפעול עם הזולת!

לכל תמים יש אחריות, והוא צריך לדעת את זה, אבל צריך לדעת גם שלא אלמן ישראל,

לדעת שיש רבי בישראל, אנחנו לא לבד!

מחשבה פועלת

הרבי ריי"צ פעם שאל מישהו איפה היית? חשבתי עליך, וצריכים לדעת שגם אנחנו שאנחנו לא רביים, המחשבה שלנו לטובה אודות הזולת פועלת.

על פי טבע

חסיד שאל את הרבי האם יש מקור בחסידות לעניין שאם אחד חושב על חברו זה גורם גם לשני לחשוב עליו? והרבי ענה לו הרי זה עניין שעל פי טבע.

מה שלום שיקאגא

הרבי שאל הרב אברהם הירשבורג שהיה רב בשיקאגא (ויותר מאוחר רב במקסיקו) ביחידות: מה קורה בשיקאגא? ולא ידע מה כוונת קודשו והרבי פירש שבשאלתי מה קורה בשיקאגא כוונתי מה שלום החסידים בשיקאגא!

היינו שאצל הרבי המצב של החסידים שהם בשלום שהם באחדות זה נוגע ומשמח את הרבי!

מכל הלב

שמעתי מאבי בקשר לשיחה המפורסמת שהרבי ריי"צ אמר בתחנת רכבת לפני נסיעתו לגלות, ש"נשמותינו לא נמסרו לגלות" וכו' הרבי ריי"צ התבטא: איך האב געשריבען דעם בריוו מיטן הארץ און פון הארץ.

(=את המכתב הזה כתבתי מהלב ועם הלב).

חב"ד זה לא לחשוב על עצמי

יש סיפור מר' שלוימה מזוועהיל מירושלים שהיה חג סוכות, והייתה אשה שלא היה לה עם מה לחמם את הבית ור' שלמה ציווה לפרק את ההייליקע סוכה שלו ולתת אותה לאישה לחמם את הבית... תחשבו סוכה מאבות אבותיו "הייליקע סוכה" אבל כששמע שאין לאישה עם מה לחמם את הבית ויתר על כל הקדושה שלו... כששמעתי את הסיפור אמרתי לעצמי זה סיפור ששייך לליובאוויטש, ע"ד הסיפור מהאלטר רבי שבאמצע תפילה ביו"כ הלך להסיק עצים לילודת...

כי אם תשאל מה זה חב"ד? זה חב"ד? חב"ד זה אין אני, מתי מתחיל להיות לי מציאות בכלל? שאני חושב על הזולת, על יהודי שני, ושאהיה מוכן לוותר על כל הרוחניות שלי, בשביל יהודי שני.

וודאי שהרבי רוצה שבחורים ילמדו, והרבי גם רוצה ק"נים, אבל צריך שמתי שאני נדרש לוותר על הלימוד שלי שלא ארגיש מעצמי אלא אהיה שם בשביל מה שהרבי דורש ממני.

אהבת רעים של חסידים

בתשל"ב בהקפות של שמח"ת ביום (שהיה ידוע אגב שבילילה הכסף שהגיע מקניית הפסוקים היה הולך לתומכי תמימים וביום ל"מחנה ישראל") בקניית הפסוקים ר' שולם פויזנר קנה פסוק והכריזו שקונה זאת בעבור שחבר שלו חיים זלמן קוזלינר יזכה להגיע לרבי.

וחשוב בעצמך, היו שם גבירים גדולים ועוד, והוא ר' שולם היה שוחט ולא הרוויח הרבה (וגם לא היה גר ב'שכונה' אלא הגיע מפיצבורג) ופתאום עולה לקנות פסוק וזה מה שהוא מבקש... ושמעתי מהמשפחה שלו שזה היה משכורת של 3 חודשים של עבודה!!! וכל זה בשביל חבר שלו שלא ראה 50 שנה שאז הגיע לארץ ועדיין לא הצליח להגיע לרבי, שיגיע לרבי! ואכן בי' שבט תשל"ב סבי חז"ק זכה להגיע לרבי.

מה צריך ללמוד מהסיפור הזה? מה זה אהבת רעים של חסידים!

נכון שפעם היו חסידים גדולים אבל להגיד שהיה פעם ונגמר זה לא תירוץ... אנחנו צריכים להתנהג באהבת ישראל!

כתוב בתניא על אהבת ישראל , בהיום יום שהיו מקדימים תיבת שלך לשלי, בקובץ מכתבים שבסוף הסידור כתוב שאהבת ישראל זה מיסודי החסידות, אם אני רק לומד חסידות ואין לי אהבת ישראל - אז חסר בכל העניין!!!

הסוס של הקוזק

הסוס של הקוזק היו מאמנים אותו מגיל צעיר, כשהיה נולד ילד לאחד הקוזקים וקצת גדל היו מצמידים לו סוס והיו גדלים ביחד, ואז המבחן של הסוס לפני שהופך להיות סוס של הקוזקים זה שהוא צריך לחצות את נהר הדנייפר מצד לצד למרות כל הגלים, וכל זה לא מספיק אלא הוא צריך להסתכל אחורה ואם הוא רואה סוס שנתקע מאחורה הוא חוזר חזרה ותופס אותו בעורף ומביא אותו ביחד איתו לקצה השני של הנהר.

את הסיפור הזה שמעתי מאבי ואחרי זה שמעתי שר' מענדל גם היה חוזר על זה הרבה.

הנקודה היא שזה חב"ד לא מספיק שאני "דתי" ועושה מה שצריך אלא להסתכל מה קורה עם מי שנשאר מאחורה ולהכניס אותו לעניינים. וזה תומכי תמימים. וזה מה שהרבי חניך אותנו.

למען הזולת

אבא סיפר שחז"ק אמר על עצמו פעם שנכשל באכילת פיגולים ולא הובן שהרי מסר את הנפש על קיום תומ"צ ואיך יתכן שיחטא בזה?

אלא שכשהיה בכלא הגישו בשר לא כשר והוא ור' ניסן התחבטו מה לעשות, לעצמם וודאי לא אכלו למרות שהיו יכולים למצוא היתרים הלכתיים אבל כמובן שהחמירו ולא אכלו, אבל לכה"פ להביא ליהודי שני שלא יגווע ברעב, ומה שתחמיר - תחמיר על עצמך...

ר' ניסן אמר שמה שהוא לא אוכל - לא יביא גם לשני ולא יכשיל אותו, ואילו חז"ק אחז שמכיוון שאחרי הכל מצד הלכה בכזה מצב של פיקוח נפש זה מותר אז צריך להביא לפחות ליהודי אחר. וכך עשה. ולכן אמר שנכשל באכילת פיגולים כי למרות שלא אכל בעצמו הביא ליהודי אחר שיאכל.

בהקשר לזה אמר ליהודים שאכלו שאם זה המצב ואוכלים - שיאכלו, אבל לפחות שלא ימצצו את העצמות, שלא יהנו מזה.

הפוך מאהבה

ישבתי לפני 15 שנה בערך בהתוועדות בזאל הקטן עם ר' זלמן איטקין בן של ר' מאיר ואמר משפט חריף מאוד. שאל אותי: מה הפוך מאהבת ישראל? עניתי: שנאת ישראל, אמר לי ר' זלמן - לא, שנאת ישראל זה גדר בפני עצמו. מה זה הפוך מאהבת ישראל? שלא אכפת מיהודי שני.

הטבת חלום

פעם היו חסידים מפוחדים שהיו עושים הטבת חלום, ר' מאיר איטקין ועוד, היום פחות ראיתי שעושים. אבל אבא אמר שכתוב בנוסח הסידור של אדמו"ר הזקן שמי שמתיר לו את החלום "המסיבים יהיו ג' האוהבים אותו" וזאת הנקודה בכלל שאתה צריך לשאול את עצמך האם יש לך אוהבים...

דרכי החסידים

היפך הטבע

שמעתי מר' מענדל מרוזוב שכשהרבי ריי"צ היה בלנינגרד, בשבת ארוכה של קיץ החסידים רצו לשתות תה לפני מנחה בכדי לרוות את צמאונם שהרי גם אחרי התפילה עדיין יש זמן ארוך, ושאלו את הרבי מה לעשות קודם לשתות תה או להתפלל מנחה, אז הרבי ענה שמה רוצים לעשות ראשון - שיעשו הפוך.

בלי בליטות

פעם ב"ב תמוז הגיעו חסידים לבית של ר' זלמן משה כדי להתוועד איתו, ולפני שהגיעו ישב והתעמק במאמר והיה עם ציצית מצמר (שהייתה כבדה יותר מהציציות היום) וכולו הזיע מחום, אבל כשהגיעו החסידים החליף את המאמר לעיתון כדי שלא יחשבו שלמד.

וישכרו עמו

ר' מענדל היה חוזר ווארט שכתוב אצל אחי יוסף ב' מקץ "וישתו וישכרו עמו" שהם השתכרו יחד עם יוסף שהזמין אותם לארוחה ורש"י אומר שדווקא אז שתו אבל כל ה22 שנה לפני לא שתו, ור' מענדל למד מזה כשהיה בכלא שדווקא "עמו" עם יהודים אמר לחיים אבל עם גויים לא אמר לחיים.
"עמו" זה חב"ד, זה חסידים.

החלטה תקיפה

אבי קיבל החלטה שהיה עם החסידים בטשקנט לגדל זקן ואמרו לו שזה מסוכן ומסכן

יהודים אחרים שמזהים אותו כיהודי ולקחו אותו לדין תורה על זה ולא הצליחו ולא היה מוכן לרדת מהחלטתו, אבי פשוט החליט שכך הוא עושה וזהו.

ופתאום זמן קצר אחרי הייתה רעידת אדמה בטשקנט ונחרבו הרבה אזורים והמוסלמים החליטו שהם לא מתגלחים כל עוד לא בונים את העיר, וככה אבי השתלב בנוף ולא היה נראה שגידול הזקן שלו הוא בגלל עיקרון דתי, ואז אמרו לאבי שבשביל ההחלטה שלו הקב"ה עשה רעידת אדמה...

(אגב אז ר' אושר ששונקין התוועד שהרבי עשה רעידת אדמה כדי שחסידים יוכלו לצאת מרוסיה, ושמעתי מאבי שהיה ברכה באותו זמן מהרבי שחסידים יזכו לצאת).

וככה שבחור מחליט החלטה בלימוד וכיו"ב צריך לדעת שאם הוא מחליט באמת הוא ראה שהקב"ה איתו...

אגב, בקשר לזקן, אבי שמע מר' מענדל שבזמן שהחסידים הוצרכו לברוח מרוסיה הרבנים הוציאו פסק שאפשר לנסוע בשבת, אבל לא הוציאו פסק שאפשר להוריד זקן...

אי מישהו ישאל: מה ההיגיון? אז התשובה שלי היא שכדי שאתה תשב כאן בתשפ"ד ותגיע לרבי, היה צריך שיהיה אצל חסידים עניין של "אזוי און נישט אנדרעש"!

הדרכה

הרבי שלח בחורים לפני נסיעה אליו להדרכה אצל אבי בנחלת הר חב"ד.

כתיבה

סבי חז"ק היה כותב 3 צורות כתיבה, כי לעיתים היה צריך לשלוח מכתבים לרבי וגם לאנשים אחרים באופן שלא יעלו עליו.

ר' זלמן מרוזוב

היה מתוועד במונטריאול ובעיקר עם 2 סוגי בחורים 1 בחורים שרצו "לרדת" והיה מסביר להם מה תכלית החיים 2 כאלה שהיו בטוחים שהם יודעים מה זה חב"ד, והיה מסביר להם איך הם בעצם לא יודעים שום דבר.

ר' ניסן

בחורים שהיו רוצים להתחתן ידעו שר' ניסן לא יצא מהאזור של הישיבה בברינאוואה, אז היו עושים את החופה רק אחרי הסדרים וליד הישיבה כדי שר' ניסן יבוא ואת האירוע עצמו במקום אחר.

שבני עדות המזרח שלמדו בישיבה קמו בחודש אלול לאמירת סליחות כי כך נהגו בבית (וזה היה בהוראת הרבי) ר' ניסן היה קם איתם כל יום ונמצא בסליחות כי זה חלק מסדרי הישיבה, למרות שהוא עצמו לא אמר כי אין זה מנהג חב"ד (להגיד כל החודש).

דבר הוי'

פעם ר' שלמה חיים ישב בהתוועדות והגיעו מתנגדים חרדים, ושאל: מה הקב"ה יצטרך לעשות אם ירצה לבטל את העולם? ענה אחד המתנגדים שישרוף אותו, שאלו ומה יעשה עם האפר, ענה שיזרוק אותו בכל הימות שבעולם, הסביר להם ר' שלמה חיים שכדי שלא יהיה עולם הקב"ה לא צריך לעשות הוא צריך להפסיק לעשות, להפסיק את הדבר הוי' שמחיה ומהווה את העולם. וזה עורר אצלם התפעלות גדולה.

בלי פעמונים

סב אימיר ר' שניאור זלמן בן ר' שמואל חסידיוב היה חסיד של הרבי מהר"ש והרבי התבטא עליו שהוא חסיד בלי פעמונים.

להשתפשף בין חסידים

פעם שמרתי לאבי כשהרבי אמר שיחה מקום מקדימה אז אבי אמר לי : לא כך הוא הסדר, צריך להשתפשף בין החסידים כדי לקבל את מה שהרבי אומר.

הזיכרקיט

באוהלי תורה היה בחור שעלה בה' טבת חזן והיה ברור לו שצריך להגיד תחנון.

אז ר' ישראל פרידמן ע"ה, הראש ישיבה, אמר לו משפט כזה, זה שיש כאלה שאומרים תחנון בה' טבת לא זה מה שמפריע לי, אבל יותר מפריע לי ה"זיכרקיט" (=הוודאות) שהיה לך שכן צריך להגיד ...

ה' יעזור

על מצבת ר' שמואל דוד רייטשיק ע"ה נכתב היה שגור בפיו המשפט: "דער אויבשטער וועט זיכער העלפן" (=הקב"ה וודאי יעזור).

הרהור תשובה

היו 2 חסידים בעלי שם זהה פנייע שרייבער (ראקשיצער) והתגוררו בפולטובה, אחד היה חסיד בפועל, ואחד חסיד שירד מהדרך ונהיה קומינסט.

פעם אחת פניייע שנשאר חסיד פגש את פניייע השני שירד מהדרך אחרי הרבה זמן שלא התראו ושאל אותו: למה הפסקת להגיע למניין של חב"ד? מה התחלת להגיד שיר השירים? (כמו אצל הפולישער'ס) הוא בכלל לא שמר כבר תומ"צ, והחסיד, החבר שלו אומר לו שכנראה אתה לא מגיע לחב"ד כי התחלת להגיד שיר השירים, ואמר לו: צריך לחזור לפתוח מחדש את המניין של חב"ד...

אז פניייע אומר ירדתי מהדרך, פניייע החסיד אומר לו הרי למדת חסידות זה וודאי יפעל עליך. אז השני ענה לו אתה למדת לשם 'עבודה' אני למדתי לשם השכלה, ולכן

הגעתי לאן שהגעתי... אז פנייע אומר לו 'נו אבל בגלל שלמדת אולי בכל זאת יהי' לך בסוף הרהור תשובה, אז פנייע שירד ענה 'נו הלוואי הרהור תשובה, אני רחוק מזה'... המיוחד בסיפור שגם ההוא שכביכול ירד הבין על מה מדברים כשמדברים על הרהור תשובה...

לא לזיף

היה חסיד של הצ"צ שבאמצע התפילה היה מתחיל לדבר לעצמו והיה אומר ברוסית 'ניט פרויסעא' (=אל תזיף) תדבר אמת.

אפיקורס

פעם ר' עוזר אלפרוביץ' אמר לאבי שיש לו ד"ש מר' מענדל, אז אבי אמר לו: ר' מענדל אפיקורס, ור' עוזר נבהל מהביטוי אז אבי הסביר לו שר' מענדל יודע את העולם ומכוון למרוד בו.

לימוד תורה

הרוגוצ'ובי התבטא שידוע שאצל אדמו"ר הזקן הגידים באזור המוח היו עבים (כפי שהרבי הריי"צ מביא במאמרים שעל ידי ריבוי המושכלות נעשים חריצים במוח בגשמיות) ושהיו שתיים שהבינו תורה לעומקה, הרמב"ם ואדמו"ר הזקן.

תפילה

בשנותיו המאוחרות של ר' יהושע העשיל צייטלין ממונטריאול התבטא: אם אני לא

יכול להתפלל כמו יהודי לפחות אתפלל כמו מה שכתוב בסידור...
היינו שהתפילה זה הרבה מעבר לאותיות, זה רגש ההתחברות עם ה' בתפילה וכו'.

שמחה

צריך להיות בשמחה. יש אותיות בתניא איך ולמה להיות בשמחה.
ליצר יותר קל לתפוס אותך שאתה לא בשמחה.
שלב ראשון צריך לזרוק את העצבות ושלב שני זה באמת לעבוד על עצמך שהשמחה
תהיה חלק ממך.
כל תמים יכול להתבונן בזה שמכל הבחורים בעולם זכה כאן להיות בד' אמות של הרבי
ובפרט ב'קבוצה' זה יכול לעורר אצלו שמחה.

צריך שתיהם

ר' ניסן אמר לחז"ק שעם ליצנות אי אפשר לעבור את עולם הזה, וחז"ק ענה לו שעם
קבלת עול לבד גם לא.

בשביל פרנסה

הגיע אחד לאמרי אמת מגור ואמר שיש לו קשיים בפרנסה אז אמר לו תהיה בשמחה
ואמר היהודי אבל זה קשה אז אמר לו האדמו"ר: מה לא עושים בשביל פרנסה...

תשובה

שמעתי מר' מאיר איטקין שחסידיהם התוועדו על הגמרא בעירובין "טוב ללכת אחרי אריה מלרדוף אחרי בתולה" שאריה זה המזל של חודש מנ"א ובתולה זה אלול. וממילא לא צריך לחכות לעשות תשובה באלול, כבר ממנחם אב צריך להתחיל לעשות תשובה.

חינוך

הרבנית בתיה קלמנסון מצרפת שנפטרה לאחרונה בגיל מבוגר, כשראתה שהורים לא מצליחים להביא את ילדיהם לבית הספר על טהרת הקודש אז קנתה באס סקול (אוטובוס שמגיע ילדים לבית ספר) ועשתה רישיון נהיגה ונהגה בו כדי להביא את הילדים לבית ספר, והיא הייתה הראשונה בצרפת אישה שנהגה בבאס ודיווחו על כך בעיתונים באותם ימים, והרבי הורה לאחיה ר' מאיר חזנוב ולר' אהרון רובשקין ע"ה שישלמו את עלות הבאס.

כך ולא אחרת

שמעתי מר' מענדל שהיה בחור שכאילו ירד והחליט שנהיה קומוניסט, ותפס אותו אחד מהצבא ואמר לו: יהודי, אתה צריך להיות בכלא, אמר: למה? אני קומוניסט, אני מאמין בסוציאליזם, אחדות העם, אמר לו ההוא אבל אתה יהודי, והיהודי ענה: אבל באמת הגעתי למסקנא שהקומוניזם זה הדבר הנכון, אז ההוא ענה לו: היום הגעת למסקנא שהקומוניזם זה נכון מחר תגיע למסקנא אחרת ותחזור ליהדותך... אידאליסט אמיתי יש לו פרינציפ שהוא ב100 אחוז הולך עם האמת שלו ואין לו אפשרות אחרת...

ידוע שר' מענדל למד הוראה גם ממי שמע מהם כי אם שמע סימן שיש לו מה ללמוד מזה בעבודת ה', וזו באמת נקודה אמיתית שלא השתכנענו מהדת, אלא באמת זה חלק מאיתנו ולא שייך אחרת...

מה זה מתנגד

מאיר ראנס שהיה מסתובב ב770 ומתרים לכל מיני דברים, היה סיפור שגור בפיו:

שהיה ראש ישיבה גדול שהביא הרבה רבנים לדרשת התעוררות שמסר ודיבר עד שכולם הצעירים והמבוגרים בכו, אחרי שסיים את הדברים בחלוף הזמן הגישו בשר והראש ישיבה לא שם לב שהמיקרופון פתוח ואמר לרב שישב קרוב אליו: תוכל להעביר לי את הקטשופ? וכולם צחקו מזה, ור' מאיר ראנס לקח מה היא התעוררות של מתנגד ועד כמה היא משפיעה עליו...

מתנגד

שמעתי שבנעוועל היו רק חסידים ושהיו מדברים על מתנגד זה היה בתיאוריה כי לא היה מתנגדים בכלל באזור.

פעם ירד מהרכבת איזה אחד עם לבוש ארוך וכובע צילינדר והסתכלו אליו כמו אחד מוזר...

האמת היא שהחינוך שהרבי נתן לנו בדור השביעי היא שאין מתנגד, יש את הרבי שהוא של כולם, אנחנו צריכים לראות בכל יהודי את הרבי, שהוא שייך לעניינים, ואם אנחנו רואים אותו כמתנגד - הבעיה היא בנו.

למעלה מהשכל

אבא הביא לבית ספר על סיפורי הבעש"ט שכתב יהודי מודרני הוא כתב בשפה מאוד יפה אבל מאוד מודרנית אבל הייתה לו כתיבה משובחת, אז הלא דתיים הציונים היו כותבים ספרים בעברית, אבל הדתיים לא, ואז הגיע הרב זאווין עם הסיפורים שלו, אנציקלופדיה תלמודית, אישים ושיטות ועוד, ושינו את המשוואה.

עכ"פ סבי חז"ק הגיע אלינו הביתה, וראה אצל אבי את הספר על הבעש"ט שכתב אותו אחד ואמר לאבי, תשאיר את זה אצלך בבית אבל תשים את זה בשליבה האחרונה

(במדף האחרון). אבי לא הבין מדוע הרי זה לכאורה דבר חיובי שיהודי לא חב"ד כותב על הבעש"ט.

אבי הלך אחרי לשאול אצל ר' מענדל ור' מענדל אמר סבא צודק, אז אבי שאל מדוע? אז ר' מענדל ענה שהוא מביא סיפורים על הבעש"ט רק מה שמסתדר אצלו בשכל, אבל סיפורים שהם באמת בעלשםסקע ולמעלה מהשכל הוא לא מביא. ולכן זה דבר יפה שעשה, אבל זה צריך להיות בשליבה האחרונה, כי לא על זה אנחנו נייסד את האמונה שלנו.

עד"ז במכתב המפורסם של ג' תמוז תש"י אומר הרבי שברבי יש את כל המעלות של צדיק גאון וכו' אבל זה לא הוא, רבי זה נשיא שמקשר אותנו עם הקב"ה.

החיילים של הצאר

ר' איצק'ע רסקין מלנינגרד (שנרצח ל"ע בתרח"צ) התוועד על זה שהצאר עבר את הנהר - הקוזקים נשכבו כדי שיוכל לעבור, ככה התמימים של הדורות הקודמים נשכבו בשביל שהתמימים של הדור הנוכחי יעברו וידעו מה הכיוון (שמעתי את זה גם מר' מענדל בהתוועדויות אבל ר' איצ'ה התוועד על זה כבר ברוסיה).

עדיין מרגיש

ר' זלמן משה היה אומר אחרי הרבה לחיים "השכל האנושי עדיין מרגיש..." כלומר שהוא עדיין לא מספיק בעניין...

אין שלימות

פעם אחת הגיע בחור בשעת צהריים מאוחרת אחרי שהתפלל באריכות, וחיפש 'שלימות' אז ר' מענדל ראה את זה לקח את הלחמניות וקרע אותם, אמר לו: עבודה? אין שלימות...

גם הראת פה לכולם שהתפללת אחרי כולם וגם אתה הכי פרום? אין 'שלימות'...

יהודי פשוט

ר' מאיר איטקין היה אומר בהתוועדות אחרי הרבה לחיים "איך בין פשוט'ער איד פון נעוועל" (אני יהודי פשוט מנעוועל) ובנעוועל לא היו אומרים למד אלא וואמעד.

מקווה

פעם אחת אבי הלך עם ר' חיים כבש כשהיה מבוגר והיה יותר קשה לו לראות ורצה לטבול במקווה בערב שבת בנהר, והנהר אז היה קפוא ולקח זמן להתפשט, והרגליים שלך דורכות על השלג הקפוא ונדבקות ויורד דם וכו'... ואבי חיכה לר' חיים עד שיעשה את כל העניינים, עלו על הר ירדו לנהר וכו' ואחרי שר' חיים טבל והתלבש וכבר ירדו חזרה לפתע ראו רועה עובר אבל עם עדר לא של כבשים אלא של 'דבר אחר'.. ר' חיים נחרד כולו וביקש מאבי שרוצה ללכת לטבול שוב... עד כדי כך היה היראת שמים של ר' חיים.

למה באתי

שמעתי את ר' איצ'ה שפרינגער שר בשמח"ת שיר ברוסית שחובר לפני המהפיכה שתוכנו: אני שם את היד בתוך הכיס ושואל: אמא למה הבאת אותי לעולם...

(ההבנה הייתה שהרוסי שחיבר התלונן על חוסר הצדק שהיה כביכול בלי הקומוניזם והמשמעות שר' איצ'ה תבע שאם יש עוד משהו שמעניין אותי בחיים חוץ מהרבי אז בשביל מה הגעתי לפה...).

אנחנו לא מלאכים

שמעתי מר' מענדל מרוזוב ע"ה שהיה רב שעשה הספד לאחד מהקהילה בנוכחות כולם אנשים ונשים, הארון היה מכוסה בטלית והרב החל למרר בבכי ואמר: הוא מעולם לא דיבר בתפילה, אף פעם לא פגע באף אחד, והנשים בעזרת נשים החלו לילל בבכי, ואז הרב הרים את הטלית וראו חמור... הקהל היה בהלם ואז הרב אמר: החמור לא מדבר באמצע התפילה, החמור לא פגע באף אחד...

המסר שר' מענדל רצה לומר הוא לא שעכשיו תגידו שאמרתי שצריך לדבר בתפילה, אלא שחסיד הוא לא מלאך אצל המלאכים הכל סטטי, אבל אצל חסיד יש אפ אן דאון, נופל וקם, מנסה ולא מצליח ופעם אחרת כן מצליח.

וכל התניא מדבר לא על היהודי השלם אלא שיש לו עליות וירידות ואיך להתמודד איתם.

איפה הראש

שמעתי מאחד שהיה תפקיד בכיר בצבא הישראלי: ידענו שהם (החיילים בבסיס) שותים ומעבירים אלוהול אבל העלמנו עין... כי ידענו שהם צריכים את זה...

ידוע הסיפור על החיילים שברחו מהמחנה כדי לשתות ולמחרת הצאר שמע שמצאו אותם הרחק מהמחנה זרקים על הריצפה שיכורים גמורים, והצאר הסתכל עליהם ואמר אותו ואותו תשחררו אבל הוא יוצא להורג, ולא הבינו לפי מה הייתה החלוקה, ואחרי זה ששאלו את הצאר הסביר: השתיים האלה אומנם שתו אבל היו עם הראש לכיוון המחנה, אז אני יודע שהם אחרי כל השיכרות היו 'בעניינים' בסופו של יום, אבל הוא לא היה אפילו עם הראש לכיוון המחנה, ואם ככה זה מראה שבכלל לא אכפת לו, אז מגיע לו שיוצא להורג...

לדרוש מאיתנו שלא ניפול, להגיד שאין קשיים לא צריך לשקר, אבל איפה הראש, איפה הכיוון, ובשביל זה מגיעים להתוועדות שנדע איפה הכיוון, על מה צריך לעבוד, איפה אני אמור להיות מונח באמת...

דווקא מי שלא נראה

אבא אמר שהיה שריפה באחת מהעיירות וכל הרבנים הגדולים ברחו, ודווקא הבחורים שהיו נראים פחות בעניינים דווקא הם אלה שקפצו לאש בתוך הבתי כנסת הבוערים והצילו את הספרי תורה.

השליחות שלי

היה פעם שר' יואל נסע לדבר בכנס בארץ, ושליח חשוב ביקש ממנו שאולי יעשה עצירה אצלו בבית חב"ד, ועל ידי שידבר עם האנשים יחזיר הרבה אנשים בתשובה וכו' אז רי"כ חשב וענה לו דאס איז ניט מיין שליחות (=זה לא השליחות שלי).

ר' יואל היה גאון בחסידות, אבל המיוחד אצלו היה שחוץ מלדעת מה צריך להגיד צריך לדעת גם מה לא להגיד - ובזה אנחנו לא כ"כ חזקים, ור' יואל חשב הרבה וידע איך להתאים את עצמו לקהל.

בלי בליטות

היה לר' חוניע מרוזוב גיס (ר' אברהם דוד פֿעוּוּזנער) שהרבה בתעניות ולסגף את עצמו וכשממש חלה שאלו אותו האם רוצה שיהיה מניין יהודים בזמן הפטירה, אז הפטיר: לא מספיק שחייתי ביוהרה גם למות ביוהרה?!... שר' מענדל מרוזוב סיפר את הסיפור בבר מצווה של ילד, האבא אמר: הנה תראה גם הוא כמעט לא אוכל... אז ר' מענדל צחק ואמר: אז תיקח אותו לרופא... כוונתו של ר' מענדל הייתה כי אצל הגיס של חוניע זה נבע ממקום של 'עבודה ויגיעה' ולא סתם כך מחוסר תיאבון.

סכיני שחיטה

מקובל אצלינו במשפחה שסבא של סבא שלי היה חסיד של אדמו"ר הזקן וידוע שאדמו"ר הזקן אמר שצריך שלא יהיה גראבע חלפים (סכינים עבים) אלא סכינים מלוטשים וכששמע שכך הרבי דורש שבר את הסכינים שהיו לו מחשש שזה גראבע וממילא לא כמו שהרבי רוצה.

חיים כבש

ר' מאיר איטקין היה אומר קדיש כל שנה ביארציט של ר' חיים כבש ואבי היה עורך התוועדות לז"נ.

סמיכה

כשבחור מתומכי תמימים הגיע לקבל מהרוגוצ'ובי סמיכה היה שואל אותו כמה שאלות בודדות ונותן לו, ואם היה מתנגד היה מייגע אותו. כי ידע שאם תגיעה שאלה שלא ידעו מה לענות הבחור מתומכי תמימים לא לסמוך על עצמו ויפתח ספר כדי לעיין ולבדוק.

הוליווד ואותנטיות

שחקן רציני מהוליווד הגיע לביקור בארץ הראו לו ברים בתל אביב, מוזיאונים, והראו לו את מאה שערים, וראה איך משפחות חיות 10 ילדים בחדר אחד קטן ונפעם מאוד, וגם ממראה האבא הלבוש החסידי זקן ארוך, ופנה לאבא אני מוכן לשלם לך כרטיס להוליווד, תבוא אלי לכמה חודשים ותעבוד אצלי ואשלם לך משכורת מכובדת.

החרדי קיבל את ההצעה וקנה אחרי כמה חודשים כרטיס להוליווד שהשחקן העשיר ההוא שילם עבורו, וכשהגיע לשם פנה לכתובת שהיה כתוב בכרטיס שאותו אחד הביא לו, ואמר לו: אתה זוכר אותי? אומר לו השחקן: לא, אומר לו החרדי: שילמת עלי כרטיס אמרת שתדאג לי, וההוא אומר: לא, אני לא זוכר...

מה מסתבר, שהחרדי הגיע להוליווד וראה עולם, הלך להתגלח, ולבש בגדים יותר מודרניים הן עכשיו הוא בן העולם הגדול וצריך להתאים את עצמו לכך, וכשהסביר לו השחקן שאינו מכירו תיאר איך הגיע ופגש אותו אז במאה שערים.. ואז השחקן קטע אותו ואמר: אם כך ואתה הוא האיש שפגשתי שם, אז איפה הזקן והלבושים שהיו לך? אז החרדי השיב שהיה נראה לו לפי הסגנון שיותר ישתלב אם יראה יותר מודרני, אז ההוליוודי עונה לו: מגולחים ומודרניים יש לי מספיק כאן... כל הסיבה שהבאתי אותך היא בגלל האוטנטיות שלך...

לפעמים אנחנו מנסים ליפות את עצמינו בעיני העולם ולהתאים את עצמינו אליו אבל האמת היא שמה שבאמת רוצים לשמוע זה דווקא האמת של הרבי, של אלוהות וזה דווקא מה שכובש באמת.

להכניס פנימה

יש דבר שנקרא כוסות רוח, שמים כוסות עם אש ואלכוהול, וזה חונק את האוויר ואז אולי משאיר סימנים על הגב אבל מוציא את המחלות.

(יש ביטוי שלא עושים כוסות רוח למת כי לו זה כבר לא יעזור)

אחד ברוסיה הלך לרופא, והרופא ראה שהוא מאוד חולה, אז אירגן את הצמר גפן והכוסות וכו' וגם את הספירט (אלכוהול 96) בשביל לשים בכוסות, הרופא הלך לרגע והחולה לקח את הבקבוק ספירט ולגם אותו עד תומו, נכנס הרופא ובא לשים את המשקה והפך את החדר ולא מצא את הבקבוק, ולא הבין, הרי הרגע זה היה פה, ובפירוש הבאתי בקבוק, ואז התכופף מתחת למיטת המטופל וראה את הבקבוק ריק... וחיבר אחד ועוד אחד, ושאל את המטופל: האומנם שתית את הספירט? והרי זה היה אמור להציל אותך... אז אמר המטופל: חשבתי לעצמי, אם זה יכול לרפאות אם שמים קצת על הגב, כמה יכול להועיל אם אשתה את זה וזה יחדור אלי פנימה...

ואצל חסידים התוועדו על זה שאם דרכי החסידות זה דבר גדול, אז אם נלמד חסידות כדבעי כמה זה יוכל לשנות אותנו...

מכינים את העולם לקבלת פני משיח

חייב להיות משיח

הרבה לפני שנות הנפלאות, שמעתי מר' זלמן גלנטר : (שלמרות שנהיה חב"דניק וקיבל הוראות מהרבי וכו' הגיע מרקע של חסידי פולין, לא חב"ד): הרבי מאיסטערן פארקווי, חייב להיות שהוא המשיח, הוא עשה כל כך הרבה בעלי תשובה, שחייב להיות שהוא המשיח.

ואכלת

הרבי נ"ע אמר אמר לסבא רבה שלי ר' חיים אלעזר שהיה מעשן הרבה וזה הזיק לו לבריאות שיאכל לחם לפני התפילה למען בריאותו וזה היה חידוש מאוד גדול. אפילו המזונות לפני התפילה (כדי שיתווסף בכוונת התפילה) היום זה מקובל אבל בעבר לא, זה אחד מהחידושים של הרבי.

אמריקה

ר' מענדל מרוזוב היה אומר לנו, אתם חושבים שאתם ילדים אמריקאים? ר' אלי' חיים רויטבלאט הוא אמריקאי (כי הנ"ל הגיע מרחוב בעיירה נעוועל שהייתה נקראת אמריקה, וממילא היא האמריקה האמיתית).

צריך עוד

יש 3 דברים שאם אומרים שלא פעלו סימן שצריך לקחת עוד ואז זה יפעל: כסף, חסידות ומשקה.

לייקר

ר' איצ'ע שפרינגר היה מחלק לחתנים את המכתב של הרבי שהזמן בין הווארט לחתונה הוא "יקר מכל יקר".

יש להיות ב770 כעובר אורח ויש להגיע לרבי כתמים. לשבת לפני החתונה עם התמימים להתוועד וכו'.

יש בעולם מושג "ירח דבש" אחרי החתונה אבל בחב"ד הירח דבש זה לפני החתונה שמגיעים חודש ויותר לפני החתונה להיות עם הרבי מלך המשיח שליט"א, זה הזמן הכי נעלה.

לפי מעגל השנה

ו' תשרי

ו' תשרי זה תאריך פנימי, בכ' אב מ"ד הרבי שלח מכתב לאבי עלי הזכות והחובה להציע ללמוד מתורתו של אבי ושיעשו התוועדות, אבל ו' תשרי זה תאריך שאין הוראה של הרבי להתוועד, אבל אם יש לנו רגש נכון, ואנחנו מבינים שמדובר כאן באמא של הרבי, אז וודאי שצריך להתוועד.

יום כיפור

2 תנועות

שמעתי מר' שלמה זרחי שהיה מנהג אצל חסידים להתוועד במוצאי יו"כ ופעם אחת ר' ניסן ור' אברהם מאיור התוועדו ור' ניסן תבע שצריך לתקן את המידות שלנו שיהיו כדבעי ואילו ר' אברהם דיבר שצריך להיות קשור לרבי וזה עצמו יוציא אותך מכל העניינים וירומם אותך.

ור' שלמה הסביר שזה לא סתירה אלא צריך את שתי התנועות האלו. וכמו שראינו אצל הרבי עצמו ביום כיפור, שבמנחה הרבי קרא את ההפטרה בבכיות וכפי שאני עצמי גם זכיתי לשמוע, וכמה שעות אחרי ראו את גודל השמחה והעידוד במארש. והמפטיר מעורר בחסיד תנועה של מרירות איפה אני בשליחות שלי, מה מעמדי ומצבי, משא"כ המארש זה תנועה של שמחה ורוממות שלמעלה מההגבלות, וממילא שתי התנועות נכונות וקיימות אלא שאת כל חסיד תפס יותר נקודה אחרת.

סוכות

חוץ מהסוכה של דייטש

בתשכ"ד/ה אחרי גזירת המשקה שהייתה בשבת שמיני תשכ"ג.

אמר ר' שייע דייטש לרבי ביחידות ביטוי שכביכול הרבי מגביל את שמחתו בגלל שלא יכולים לשתות כדבעי בהתוועדות שעורך מידי שנה בסוכתו, והרבי התבטא בחיך שזה חל על כולם חוץ מהסוכה של דייטש (ששם לא תחול הגזירה).

ומיני אז אנשים היו מגיעים בהמוניהם לסוכה שלו ומביאים לשם גלונים של משקה ושותים שם בלי הגבלות שכן שם לא חלה הגזירה, הסוכה הייתה מלאה ממש כמו בכוס של ברכה והיו עומדים בתור לשתות ולצאת ומאוחר יותר פתחו בסוכה ממול של ר' זליג כצמן שולחן עם פארבייסען.

היה לי תקופה ארוכה במבוק מהסוכה של דייטש.

היו אנשים שהיה להם מנהג להגיע לסוכה של דייטש. פינטו גרינברג ע"ה היה מגיע הרבה.

שמחת תורה

לברך איש את רעהו

אמירת לחיים זה הכנה למצווה המצווה זה לברך אחד את השני, אני זוכר בשמחת תורה תשד"מ שהרבי ביקש שכל אחד יברך את השני בברכת כהנים, הרבי נותן לנו את הכוח לברך ושזה יפעל, אבל צריך לזכור שזה הכל ניסים גלויים של הרבי מלך המשיח שליט"א.

אני זוכר אז שבהקפה השביעית השתדלתי לעמוד ממש קרוב לרבי והרבי הניף את הספר תורה לכל הכיוונים. אז מי שטיפש יראה ויתקדם הלאה, אבל מי שמבין עניין יודע שבזמן הזה הרבי מבטל רוחות רעות ופועל ישועות גדולות לכל אחד ואחד ורק צריך לבקש.

שמחת תורה זה יום של הרבי!

המעשה בפועל

אחרי ראש השנה, יום כיפור וכו' במוצאי שמחת תורה הרבי חילק לקהל כוס של ברכה

ואחרי זה היו שולחנות עם דפים ועטים שארגן ר' דוד רסקין והיית צריך לכתוב את שמך ושם אמך ואיפה הלכת לתהלוכה.

ובשבילי יש כאן נקודה שאחרי כל ההוראות, מה השאלה אחרי כוס של ברכה? בפועל - לאן הלכת לתהלוכה!.

תומכי תמימים - כ' חשוון

היום זה יום גדול כי הרבי הרש"ב הקים את תומכי תמימים שעד אז היו לומדים רק תלמוד בישיבה והחידוש שלו היה להקים ישיבה שלומדים בה נגלה וגם חסידות. ושהלומדים בה הגיעו להילחם ולעמוד בתוקף על שמירת הדת ולא לתת יד לחילול הדת. הרבי אגב לא קיבל את כולם אבל מי שקיבל אלו היו חיילים שהיו מוכנים ללכת על זה עד הסוף, להילחם באלה אשר "חרפו עקבות משיחך".

החב"דניק בכל מקום שפגשתם הוא בעצם מהמקור של אותה ישיבה שנקראת תומכי תמימים שזה לא רק שם אלא רעיון שלם שהרבי הביא לעולם. ולמרות שהעניין התחיל כבר מאדמו"ר הזקן ההשפעה על אנשים בחוץ בעניין של תורה ויהדות התחיל בעיקר מהרבי הרש"ב.

כינוס השלוחים - לשבת ביחד

עכשיו זה זמן מיוחד, כינוס השלוחים, והרבי דיבר הרבה שזה עניין של "עבד אברהם אנוכי", שזה השלוחים.

שמתוועדים עם השלוחים צריך לדעת שזה עניין רציני.

בכלל הבחורים היו צריכים לשבת ולהתוועד עם השלוחים.

כל שליח שהגיע לפה צריך להגיד לחיים לא עבור עצמו, גם אם עבור עצמו אין לו כוח להגיד, אבל הוא צריך לזכור שהוא מייצג את הקהילה שלו, ועבורם עליו להגיד לחיים.

צריך לזכור שכינוס זה שחסידיים מתאספים יחד וזה זמן רציני לברך אחד את השני.

השבת הקרובה היא שבת מברכים חודש כסלו ויש במכתבים שבסוף הסידור 'קובץ

ר' אברהם בהתוועדות ב770

תהלים' על המעלה שבשבת מברכים צריכים להתוועד ולברך אחד את השני.

כתוב "גדולה לגימה שמקרב" בהתוועדות יש כוח לקחת את האלכוהול ולהפוך אותו ללחיים.

בכלל בהתוועדות יושבים ביחד ובסוף משהו יזוז, אבל זה לא בא ברגע, לפעמים יש כאלה שרוצים שישר משהו יקרה, אבל זה לא עובד ככה, בהתוועדות צריכים להתחמם יחד.

כתוב לגבי אדם הראשון שאלוקים שאל אותו 'איכה' זה כדי "להיכנס עמו בדברים" ככה גם בהתוועדות זה שלאט לאט מתחממים זה לא

חלק שלא קשור להתוועדות אלא זה עצמו חלק מהעניין כדי שנכנס באמת להתוועדות.

חנוכה

פדייה

ראיתי מכתב של הרבי לחנוכה שהרבי מקשר את חנוכה עם עניין של פדייה למי שצריך לצאת ממאסר, והעיניים של הרבי צופיות למרחוק, והרבי לא סתם אומר דברים וממילא זה זמן לבקש על שחרור החטופים.

להאיר את החושך

בדור השביעי הרבי עשה שכל העניין בכלל ובחנוכה בפרט זה מבצעים. "על פתח ביתו מבחוץ" - לבטל את החושך זה מה שכתוב בשיחות ובמאמרים (וכבר מזמן הגמרא רואים שמדברת על העניין של הפצת לפעול בחוץ וכו') וזה מה שהרבי רוצה - שנביא את האור של חנוכה לכל יהודי.

יהודי מניח תפילין ליד טנק מבצעים

ובפרט רואים כאן בשכונה איך שילדים מוציאים טנקים שזה דבר גדול, הרבי כובש את העולם עם הטנקים, שבחור שם מוזיקה ומחלק סופגניות ומגיעים אנשים לצלם זה הפירסומי ניסא הכי גדול, הרבי שם את הבחורים בטנקים להאיר את החושך של העולם.

ראיתי שיחה נדירה שהרבי אומר שהיה מלחמה עם היוונים וכו' והיום המלחמה הרוחנית נפעלת על ידי הרביים, ומי ששומע כאלה דברים מבין עד כמה זה רלוונטי להיום.

הרבי נותן כוחות

הרבי רוצה גם שיצאו למבצעים וגם שיתוועדו כל לילה בחנוכה, וגם ילמדו תורה ויתפללו, ולכאורה איך זה אפשרי? אין לומר אלא שהרבי נותן כוחות מיוחדים כדי שנוכל לקיים את זה בפועל.

מנורה בפסל החרות

אחרי שהרבי אמר את השיחה בזאת חנוכה מ"ו על זה שיש אומרים ש"ליובאוויטש נישט אקטיב" וצריך להוציא אלבומים מהפעילות של חנוכה, הלכו בחורים לרחוב קינגסטון על פרזידנט והיה שם בניין של צבאות ה' ולידו מנורה גבוהה בגודל כמה מטרים, הבחורים פירקו את המנורה ונסעו איתה בשקט לפסל החירות, עברו את המחסומים ולמרות שאמרו להם שצריך אישורים הם אמרו שיש אחד שהאישורים אצלו ביד ויגיע עוד כמה דק', הקימו את המנורה ואף הדליקו אותה והתאספו הרבה אנשים וגם לקחו כמה תמונות, בינתיים הסדרנים ראו שזמן עובר ושום אישור לא מתקבל וביקשו מהם לפרק. הבחורים פירקו והלכו, אבל התמונות היו בידיהם והיה פירסומי ניסא ענק ולמחרת בעיתון הניו יורק טיימס הייתה התמונה של המנורה על רקע פסל החירות, וכולם דיברו על זה.

י' שבט

יש מענה של הרבי לרב העכט שהיה מנחה בראליס וכו' שרצו שיבוא לדרום אפריקה לשליחות לפעול שם, לא לאיזה טיול, והרבי ענה לו מענה מעורר ששמעתי שאנשים מגיעים לכאן לי' שבט ולא שנוסעים מכאן. ומה הטעם לנסוע לנסוע לסאוט אפריקה. ושוב שמדובר על חסיד רציני שרצה לפעול שם עניינים של הרבי.

רואים את הרצון של הרבי שיבואו אליו לי' שבט, וממילא מובן שהתמימים שיש להם את הרגש לבוא לרבי בזמן זה, יש להם את הרגש והמעשה הנכון.

מצו"ב נוסח המענה:

[לפני יום הבהיר יו"ד שבט, תש"נ]

מענה לר' יעקב יהודה העכט על מכתבו בקשר לנסיעתו לדרום אפריקה בתקופת יום הבהיר יו"ד שבט, ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ע"ע שמעתי שנוסעים לכאן לי' שבט הארבעים עתה, מה הוא הטעם לסאוט אפריקה

גרם נח"ר רב - ות"ח

ואעה"צ

(ליקוט מענות קודש מילואים ח"ג ע' 375)

כ"ב שבט

יום מסוגל לברכות

כ"ב שבט זה יום ההסתלקות של הרבנית והרבי אומר שכ"ב זה "בך יברך ישראל" זה יום סגולה לברך אחד את השני.

בטח צריך לדבר על הצניעות של הרבנית ועל המשפט המיוחד שאמרה שהרבי והספרים שייכים לחסידים.

אבל אצלי מונח שלכל לראש אם הרבי אומר שזה יום מסוגל לברך אחד את השני, ויש

השפעה של ברכות צריך לנצל את זה...

שבת זכור

משקה נשפך כמים

אצל חסידים בשבת זכור היה משקה נשפך כמים והיו מתוועדים כמו שצריך כי מחיית עמלק הייתה בנפשם.

פורים

נאמר לחיים

בשעות אחר הצהריים של פורים אחד, ביקש ר' זלמן משה מחסיד אחר שיקרא עבורו את המגילה - בפעם השמינית באותו יום (היה מקפיד לשמוע את הקריאה כמה פעמים, שמא פספס מילה) באמצע הקריאה, הפסיק ר' זלמן משה שהיה כבר שתוי לגמרי את הקורא ואמר לו: "שמע נא ידידי הצעיר, הסיפור הזה ארוך מדי. הבה נאמר לחיים". הוא מזג לשניהם כוס משקה, אמר לחיים, ואישר לבעל הקורא להמשיך בסיפור המגילה.

י"א ניסן

עוגת יום הולדת

היה כאן יהודי בבית כנסת בשם ישראל פרענסיס, שכמה שנים הביא לרבי עוגת יום הולדת בהתוועדות של י"א ניסן.

פסח

מרגלים של מצות

בשנות הכ"פס והלמ"ד'ס אבי היה מסתובב בעיירות ועוזר לקהילות ברוסיה באפיית מצות, והיה נוסע עם ברזל ארוך מוכשר לפסח בשביל להוציא את המצות מהתנור. פעם אחת כשנסע ברכבת בחזרה מהיעד הוא ור' אלי וואלוואיק נעצרו צרו על ידי פקח בטענה שהם מרגלים והברזל זה דבר שמעבירים איתו תדרים - מסרים לאוייב, ולא ידעו מה לעשות, ואז אבי אמר לשוטר: תגיד לראש הקג"ב שזה קוזלינר והכל בסדר, ובאמת בניסים כשאמרו לו שזה קוזלינר, אמר: אה אם זה הוא - הוא באמת משוגע תעזבו אותו... וכך אכן התקדם הלאה לאפייה הבאה ללא שעשו לו דבר ב"ה.

הרבי האדון

בא' השנים הגיע ר' שייע דייטש ל770 בערב פסח כשהרבי חילק מצות לקהל (היה זה בשנים שהרבי חילק לכאו"א כי בשנים מאוחרות יותר חילק לקהל ע"י חברי הכולל ועורכי סדרים) והי' זה אחרי חצות היום והוא בא הישר מהעבודה וניגש לתור כשהוא לבוש בבגדי עבודה.

כשעבר לפני הרבי, הגיש לו הרבי מצות באמרו ברוסית "פא ראבטשניקא", כלומר "עבור העובדים", היינו שהוא מקבל את המצות בתור עובד (כאמור הי' לבוש בבגדי עבודה).

ר' שייע קלט את הענין מיד וענה לרבי: "ספאסיבה חאזאייך" כלומר "תודה אדון" (בפי' אדון של עבד)

הי' לו את השכל להבין ולענות שאם הוא העובד, הרבי הוא האדון, הרבי בעל הבית.

פסח שני

חסיד מהו

ההתועדות עסקה ברובה בפסח שני, שחסיד נופל וקם, חסיד מתמודד חסיד הוא לא מכונה.

שיהיה נוגע

אחת הנקודות הייתה אבל שצריך לרצות, אלו שנטמאו יכלו לומר פיספסנו ולהתקדם הלאה, אבל אבא היה אומר מדארף זאל זיין נוגע (= צריך שיהיה נוגע), הם דרשו שהם רוצים להקריב ולא לפספס, אז היה פסח שני ואלוקים נתן להם הזדמנות חדשה, ואותו רעיון היה גם עם בנות צלפחד, שתבעו את חלקם וכך נתגלה חידוש תורה על ידן שגם בנות יורשות אם אין בנים.

להגיד לחיים

שמעתי מר' זלמן לנדא שהיה בהתועדות של ר' מענדל ואמר אז אן א לחיים נישט א פאבריינגען - בלי לחיים אי אפשר להתחיל להתועד.. עוד לפני שמתחילים לדבר דבר ראשון צריך להגיד לחיים, אבל העניין, שבהתועדות ההיא של ר' מענדל זה הדבר היחיד שאמר כל ההתועדות... אבל עכ"פ הנקודה היא נקודה... יושבים חסידים צריך להגיד לחיים... פסח שני אין אבוד ועל זה עצמו צריך לברך אחד את השני שמעכשיו כן נעשה מה שצריך... שנרצה לעשות מה שצריך...

חג השבועות

נמי לכם

היה חסיד שאמר שהלהתפלל כמו שצריך והלימוד זה ה"נמי לכם" ומכיוון שיש חציו לה' אז נעשה קידוש ונאכל...

שבועות כ"ד

בשבועות כ"ד הרבי כאב שהיה עת רצון והחסידים לא ביקשו על היהודים שנמצאים מאחורי מסך הברזל שיזכו לצאת מרוסיה.

ואחרי שבועות כשר' שמואל חפר עבר בדרכו לארץ הקודש בצרפת, שאל את ר' ניסן בקשר למה שהיה בהתוועדות: איך היינו אמורים לדעת שזה עת רצון? והרי הרבי לא אמר, אז ענה לו ר' ניסן שחסיד מקושר זה אחד כזה שיודע לא רק מה הרבי אומר אלא מה הרבי מרגיש.

ל"ג בעומר

צריך שכל

בקשר למצב השנה במירון התוועדנו כאן בשבת שאולי ההר סגור השנה אבל רשב"י פתוח. מי שמבין ויש לו שכל ומקשיב למה שהרבי אומר איפה רשב"י נמצא (בתהלכות) והולך ומבקש יקבל שם כל מה שירצה!

הרבי מנופף לשלום בעת הפאראד

הרבי בהתגלות

הייחודיות של הפאראד שהרבי מלך המשיח שליט"א יוצא ביום ראשון ומחלק ברכות לכל אחד, והרבי באופן של התגלות.

בדורות שלפני זה לא עשו כזה עניין גדול מרשב"י אבל הרבי בדור שלנו כאילו כמו החזיר את רשב"י לתחייה תהלוכות בכל מקום, ביאר במאמרים מה זה רשב"י ביטול של 'חידה וכו' וכו' ויתירה מזו למי שמבין עניין אז באמת זה לא שהרבי החזיר את רשב"י אלא האמת היא שהרבי זה רשב"י - הרבי בדור שלנו מגלה פנימיות התורה, רואים את האהבת ישראל של הרבי לכל יהודי.

אבי דאג הרבה שנים בנחל'ה שבתהלוכה בל"ג בעומר יהיה שלוקים וארטיקים לילדים שמגיעים, הרבי רוצה שיהיה פאראד אז צריך שלחסידי יהיה אכפת מהגשמיות של מה שצריך בשביל שיהיה טוב למי שמגיע.

כ"ח סיון

הרבי הופך את העולם

שמעתי בשם ר' הירשל' פוגלמן שהרבי התוועד עם הבחורים שהגיעו לארצות הברית, ואמר שהגענו לכאן לשנות את העולם, ושכאן (אמריקא) זה המרכז וביאר הרבי את העניין של 6\5 קצוות לפי המתמטיקה.

שהרבי אמר שהגענו לשנות את העולם הבחורים שהיו בסתר ליבם קצת תמהו, הן רק עכשיו מצאו פליטה מאירופה הבערת, ואיזה שינוי כבר יצליחו לפעול? אבל היום עם מבט למאחור אנחנו יודעים שהרבי צדק, הרבי הפך את העולם לעולם אלוקי שיש נוכחות של ה' בכל מקום בעולם.

בפתח דבר למאמרים של כ"ח סיון והוגהו על ידי הרבי יש 2 דגשים שהרבי ניצל

עם הרבנית מעמק הבכא האירופאי והגיע לארה"ב, ועניין שני ש3 המוסדות קה"ת מרכז ומחנה היו מיסוד הרבי הריי"צ ומסרם להנהלת כ"ק אדמו"ר שליט"א!

אז דבר ראשון צריך שיהיה כאן שמחה שהרבי ניצל, שמחה פשוטה שהרבי הגיע אלינו, ועוד דבר שהרבי הגיע להפוך את העולם, להביא את הגאולה.

י"ב תמוז

נייע בירורים

הרבי מלך המשיח שליט"א בהתוועדות

בהתוועדות י"ב תמוז תשד"מ ר' הירשל' פוגלמן הביא את אחד מגדולי הרפורמים (שלחם במיהו יהודי והיה בעד נישואים שלא כהלכה בכל מיני צורות ר"ל) שקראו לו אלכסנדר שינדלער והיה מזה רעש גדול.

אחרי ההתוועדות עמד ר' הירשל' ליד הדלת של הרבי והרבי אמר לו בהדגשה מיוחדת

"נייע בירורים" (=בירורים חדשים) היינו שהפעם הגיע מנגד גדול שצריך לברר שלא מגיע בד"כ...

ואומרים שאחד כתב לר' הירשל' טענות על זה שהביא את הראב"י שהוא להתוועדות והרבי שמע מזה וכתב בתוך מענה לאותו אחד: ר' (שניידר...) שיחי' בא לשמחני בהתוועדות - והוא כותב מכתב כזה? הזהו יושר?

מכאן למדתי גם שלהתוועד בי"ב תמוז זה לא דבר פשוט, זה לשמוח בשמחה של הרבי!

(המענה נדפס בלמע"ק תשד"מ עמ' 127)

מתוועדים

אחד החסידים אמר שהיה ידוע שבי"ב י"ג תמוז 3 ימים לא היה לימודים בחיידר כי המלמד היה שיכור...

מה זה י"ב תמוז

ר' שלום פלדמן שאל את חז"ק מה זה י"ב תמוז? אז אבי ענה "אנוכי הוי' אלוקיך", זה י"ב תמוז! ור' שולם לא לקח את זה בתור הלצה אלא הסביר שבאמת כל ה"אנוכי הוי' אלוקיך" שטמון בחסידות לא היה יכול להתקיים אם לא היה י"ב תמוז והרבי היה יוצא מהמאסר.

בין המיצרים

גלות וגאולה

אצל חב"דניק צריך לראות בכל דבר גם גלותי רואים את הגאולה שבו.

הייתי באפ סטייט, וירד הרבה גשם, ואז ראיתי שהילדים הפכו את הבוץ ועשו ממנו מגלצ'ה, אטרקציה, ואולי אפשר ללמוד מזה שככה גם בחיים שלנו צריך במה שנראה לנו גלותי לראות איך מכניסים והופכים את זה לגאולה.

הרבי מבכה על גלות השכינה, וכל הבקשות והאיחולים שלו בכל רגע נתון זה על המשיח והגאולה, ומצד שני גודל השמחה והידיעה שאט אט קומט משיח.

שתי התנועות האלה צריכות להיות אצלינו ביחד.

ראיתי מכתב של הרבי ממוצאי ט"ב והרבי כותב שהרי ידוע שבמנחה של ט' באב נולד משיח. זאת אומרת שאפשר לראות בט"ב את החורבן ואפשר להסתכל כמו הרבי - שמה זה ט' באב? יום לידת משיח!

עם ישראל חי

התעוררות בעם ישראל

צריך לברך את החיילים שמוסרים את נפשם בפועל למען עם ישראל, בכ"ג מנחם אב תשל"ו שהמצוייני צה"ל הגיעו רואים איזה מילים מרוממות הרבי אמר עליהם. יש עכשיו התעוררות גדולה ומסירות למען ה' בעם ישראל, וצריך ללמד זכות אחד על השני.

אמונה

רואים עכשיו שיש יותר תפילין במבצעים, יהודים יותר מגלים את האמונה שלהם בה', וצריך לאחל שלכל יהודי בפרט ולעם ישראל בכלל יהיה טוב בגילוי ולהודות לה' על הניסים הגלויים שעושה לנו (מפלת הצורר ימ"ש מאיראן וכו').

מלחמה רוחנית

הרבי אמר בשיחה שיש היסטוריה מפוארת לסוריה, והיו צריכים לכבוש את סוריה וזה היה מביא רוגע במלחמה.

בתשל"ד הרבי דיבר שצריך להתוועד למרות שיש מלחמה וצריך לפעול דווקא על ידי שמחה.

ויתירה מזו שעל ידי שמתוועדים השר של עשיו עונה אמן על הדידן נצח שישראל אומרים.

מי שקצת מבין מה שהרבי אמר בעצם קולט שהתוועדות זה לא צחוק, זה מלחמה רוחנית באוייב, אצלי מונח בפשטות שלמה עכשיו צה"ל כבשו שטחים מסוריה? זה כי חסידים ישבו ואמרו לחיים בהתוועדות, זה מה שפעל.

צריך לאחל שיהיה לכולם טוב, לחיילים, לכל עם ישראל, שיהיה גאולה, והעיקר ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א, ולא יחולים האלה בהתוועדות יש משמעות ופועלים.

דו"ח

כל אחד ממני שיושב כאן צריך לכתוב לרבי דו"ח לבקש ברכה על המצב בארץ הקודש ולכתוב לרבי מה הוא עושה בשביל זה.

בנו הדבר תלוי

אני זוכר שנסעתי למבצעים בארץ הקודש לפני למעלה מ-40 שנה עם ר' מיילך קובלקין באיזה בסיס צבאי באיזור אילת המקום היה נראה שומם לחלוטין והגענו עם טנק בסוכות והצענו שם לחיילים לברך על ד' מינים. לפתע פתחנו שם דלת והכל היה מחשבים עם מצלמות והרבה אנשים שעובדים, וש אחד הבכירים שם לב שהגענו וניסינו להציע ד' מינים צעק עלינו: איך הגעתם לפה? לא הבין איך ידענו על הבסיס המסווג הזה. אבל אחרי זה הבכיר ההוא סיפר לנו שלפי ההתרחשות מהגבול מהצד השני - הערבי הוא רואה שהם מאוד לא רגועים כי ראו אותנו חונים עם הטנק ויוצאים עם הלולבים ולא הבינו מה זה, ואיזה סוג הפצצה ישראל מכינה להם עכשיו...

בתשל"ו הרבי לימד בהתחלה 6 פסוקים ואחרי זה לימד עוד 6 פסוקים והרבי רצה שיוציאו פרוספקט עם 12 הפסוקים עד שבועות ולפועל התמהמהו והרבי ביטא את אכזבתו מכך.

שהרבי מורה לנו משהו זה לא המלצה זה הרבי רוצה לפעול דרכנו עניין בעולם.

הרבי אומר לתת צדקה אז צריך עכשיו יותר להתחזק בעניין של לתת צדקה כל יום.

אני מציע שכל יום להגיד את הי"ב פסוקים שהרבי אמר להגיד. לא נורא אם גם מבוגרים יגידו.

היום כל אחד מוציא פרוספקטים אז עד שמישהו היה מוציא ומאייר וכו' אבל היה כתוב בעלון של 12 הפסוקים וזה היה מוגה מהרבי שהמבצעים הם "לשמירה הגנה והצלה".

צריך להתחזק במבצעים, להיות בשמחה ולדעת שהקב"ה איתנו ולהודות על הניסים.

להתבונן

המצב עכשיו בארץ בוער וזה נושא דק כי מצד אחד עלולים להיגרר לחדשות ובזבז זמן ומצד שני להתעלם מזה יהיה גם לא נכון כי יש כאן התעוררות בעם ישראל שצריך לנצל אותה, וגם סיפורי ניסים שפשוט חווים אותם וזה מעורר אותנו כששומעים על זה וכפשוט שצריך להודות לה' על הניסים. אפשר במה ששומעים או רואים להסתכל על זה כחדשות ותו לא ולהתקדם הלאה, ואפשר אפילו במאורעות החדשותיים שקורים לקחת את הפן האלוקי הניסי שקורה בו ולהתבונן בזה כדי לחזק את עצמינו והסובבים אותנו.

רואים את ראש הממשלה אומר שהכל בסיעתא דשמיא, שם כיפה ואומר שהחיינו, טרמפ אומר אלוקים יברך את ישראל, חאביר מיילי את ההערצה שלו לרבי ואת האהבה שלו לעם ישראל, האישה שכל הבית שלה התפרק ומאמינה ומה שמחזק אותה זה שהתמונה של הרבי הצילה אותה, זה לא דברים קטנים.

זה מראה את על התעוררות שיש בעם ישראל שכבר קורת וצריך לנצל אותה עוד יותר. אני חושב שהניסים שקורים עכשיו עושים את האנשים מאמינים, כי רואים את אלוקים בעיניים.

אחד אמר שהגיע להציע לחיילים תפילין והרבה מבקשים להניח, רואים התעוררות.

לראות פנימיות

הבן שלי מוטל' עמד בפריז בדוכן והציע לאחד שכתוב לו פרי פלסטין על החולצה להניח תפילין והוא הסכים ואישה אחת הסריטה את זה ואומרת אני בהזיה ממה שאני רואה היה לוידאו למעלה ממיליון צפיות, וראיתי תגובות, חלק אמרו מה הוא מניח לגוי, חלק אמרו הוא כנראה לא יודע מה כתוב למי שפנה אליו על החולצה, ואחד אמר וזה האמת שזה פשוט לא עניין אותו הוא ראה פה יהודי עם נפש אלוקית שרוצה להתחבר לקב"ה, והשאר את כל הפוליטיקה בצד, וזה האמת של הדברים, וזה חסידים תמימים שהולכים למבצעים בכוח של הרבי מלך המשיח שליט"א.

רגש בסיסי

היה חסיד שהיה מגיע לרקוד כאן בכל חתונה בשכונה ושאלו אותו מאי האי? אמר שאני יעלה למעלה ישאלו אותי מה עשית? ואגיד שלא התפללתי כי הייתי במאסר ברוסיה ולא למדתי כי תפסו את המלמד שהיה לנו בחיידר אבל ישאלו אותי הרי לשמח חתן וכלה ריקוד עם הרגליים יכולת! ולכן לפחות את זה אני עושה...

לא למדת ולא התפללת, אבל לפחות תגיד לחיים לזכות עם ישראל! זה רגש יהודי בסיסי שצריך להיות, בפרט לחסיד.

הרבי דיבר בהתוועדויות וראית שנוגע לו המצב בארץ הקודש, שלימות הארץ, ושיהיה רק טוב לכל יהודי ולא חס ושלום להיפך.

לדבר על מה שנוגע

אני זוכר שכשהרבי צעק בהתוועדויות על "מיהו יהודי" אז בחתונות או בכל אירוע חב"די שהיו עושים היו לוקחים את המיקרופון והיו מאחלים שכבר נזכה שייתקן חוק מיהו יהודי כרצון הרבי שיהיה כהלכה,

היום בכל אירוע שעושים צריך להזכיר את היהודים בארץ הקודש שיהיה בטוב הנראה והנגלה, צריך שיהיה נוגע.

משמחת תורה אין שבת שלא מזכירים ומברכים את היהודים בארץ הקודש בדבר תורה.

הגנה מיוחדת

שמעתי מאחד שאוקראינה קנתה מישראל מערכת כיפת ברזל כמו שיש בארץ וניסתה להפעיל את זה וזה ירט 40 אחוז, ובישראל זה מיירט קרוב ל90 אחוז ולא הבינו איפה

הבעיה במערכות שלהם, ובדקו ובאמת עושים את כל הפעולות אותו דבר ובכל זאת בישראל מיירט יותר בפער עד שאחד מאנשי הביטחון שם אמר שצריך להגיד שיש כאן הגנה מאלוקים על ישראל שלכן שמה זה יותר מצליח, כי בדרך הטבע אין הסבר הגיוני.

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

שלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש

נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית - בשורת הגאולה - "לאלתר לגאולה"

ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש

לזכות

זקני החתן הרב **ניסים אליהו** ומרת **שמחה** שיחיו **אדרעי**

מרת **אסתר בנימין** תחי' ולעילוי נשמת הסבא היקר **הרצל**

ולזכות זקני הכלה ר' **יפים** ומרת **דורה** שיחיו **קסלר**

ולעילוי נשמת ר' **יוסף** ומרת **בתיא** רד"ר ז"ל

לבריאות איתנה, נחת יהודי אמיתי מכל יוצאי חלציהם, עשירות מופלגה, והצלחה רבה בכל מכל כל. ויזכו לקבל פני משיח בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

לזכות

החתן הרה"ת **נתנאל יוסף** והכלה המהוללה **פרלי**
שיזכו להקים בית נאמן בישראל על יסודי התורה
והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי
תורת החסידות, ויזכו לבצע בפועל את רצונו הק' של
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להקים בית חב"ד
שמושתת וחדור בשליחות היחידה שהזמן גרמא -
קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.
מתוך עשירות מופלגה והרחבה בגשמיות.

**יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד**

"נישואין דכל אחד ואחת
מישראל (גם איש פרטי)
הוא ענין הקשור עם
הנישואין דכנסת ישראל
והקב"ה בימות המשיח
שלכן מסיימים וחותרים
השבע ברכות דנישואין
בענין הגאולה "מהרה כו'
ישמע בערי יהודה ובחוצות
ירושלים וגו'"
(דבר מלכות ש"פ תצא י"ד אלול
ה'תנש"א - מוגה)